LoopHole

Un somni fet realitat

Burning Man 2023

de Catalunya a Black Rock City

Josep Giribet Torrelles
amb la col·laboració de David Giribet i Daniel Giribet

calidos
www.calidos.cat

"L'art és una forma de rebel·lió contra el món tal com és. L'artista és un visionari que crea una nova realitat."

Larry Harvey

LoopHole. Un somni fet realitat

Burning Man 2023

Textos	Josep Giribet Torrelles amb la col·laboració de David i Daniel Giribet
Fotos	Josep Giribet Torrelles, David Giribet Farré i Daniel Giribet Farré (Unes poques fotos són d'altres autors que són citats al peu de la imatge)
Correcció	Anna Peraire Farré
Maquetació	Josep Giribet

Aquest projecte ha estat possible gràcies al suport de l'Institut Ramon Llull, amb el seu programa d'ajuts a artistes catalans que exposen a l'estranger.

Publicat per CALIDOS.cat

1a edició abril 2024

Llicència de publicació (CC BY-NC) Aquest llibre es publica sota la llicència Creative Commons amb atribució dels autors, sense usos comercials.
S'autoritza la reproducció total o parcial dels seus continguts citant-ne el autors.

Aquesta versió en PDF o EPUB els QR que trobareu són interactius.

Índex

Presentació 11
Què és el Burning Man? 15
Els 10 principis 19
El projecte 23
La construcció 33
El viatge 41
The Generator 45
El viatge cap a Black Rock Desert 53
Black Rock City 57
L'AXOcamp 61
El LoopHole 67
Vehicles mutants 83
AxoCar 91
Instal·lacions 99
Els camps 111
Espontanis 119
L'enllaç 123
La bicicleta màgica 125
El temple 127
El Man 135
Babel 141
Les pluges 147
El foc 153
Desmuntant el camp 161
Desmuntant el LoopHole 165
Descompressió 171
Epíleg 177
Burning Man Regional Network 180

LoopHole

Un somni fet realitat

Presentació

Aquesta és la història d'un somni que comença a finals dels anys 90, quan arriba la WWW comencem a veure notícies i imatges d'un 'festival' que es feia en un desert de Nevada (USA), on els participants compartien instal·lacions artístiques, vehicles estrafolaris, vestimenta extravagant i molts somriures, i en el que al final es cremava una figura en forma humana.

El 2015 el David va poder anar-hi per primer cop, experiència que li va canviar la forma de veure la vida.

Ens vam prometre que un dia hi aniríem plegats amb una instal·lació d'art. Finalment ho hem aconseguit i aquesta és la història.

Anar al Burning Man no és fàcil per un europeu. És lluny, és complicat i val força diners. Però és encara més complicat portar-hi una instal·lació artística. El transport i els viatges, el preu de les entrades (uns $500/un), el lloguer d'un vehicle, el cost de participar en un camp, etc.

Així i tot vam fer l'aposta de presentar idees a la convocatòria que es fa cada any. Vam presentar quatre propostes, ben documentades: concepte, estructura, procés, interacció, impacte ambiental i molts altres requisits que et demanen. Aquest procés per si sol ja va ser una experiència.

Certament sabíem que era molt difícil, el nivell de les peces que cada any hi participen és molt alt i les nostres possibilitats modestes. La sorpresa ens va arribar quan al mes de desembre del 2022 un correu electrònic ens anuncia que una de les nostres peces, el LoopHole, ha estat escollida. Uauuuu! Aniríem al Burning Man! He de dir amb sinceritat que la segona reacció va ser: podrem? Era una bogeria. Vam parlar, el David, el Dani i la família i vam dir, sí és una bogeria, però potser no tornarem a tenir l'oportunitat. Som-hi!

I així va començar aquesta aventura, un gran esforç i un gran somni per fer realitat.

Ara volem agrair a tota la gent que ens ha donat suport i compartir l'experiència. Bàsicament fent un recull i tria dels centenars de fotos, que encara que no tenen una gran qualitat (fetes amb el mòbil) sí donen un testimoni dels dies viscuts i els entranyables moments compartits amb tanta gent extraordinària.

Josep Giribet Torrelles, desembre 2023

Què és el Burning Man?

Una mica d'història

Burning Man (o BM) (de l'anglès, Home cremant) és un esdeveniment centrat en la comunitat, l'art, l'autoexpressió i l'autosuficiència que se celebra anualment a l'oest dels Estats Units d'Amèrica.

El nom de l'esdeveniment prové de la seva cerimònia culminant: la crema simbòlica d'una gran efígie de fusta, anomenada «L'Home» (The Man), que es produeix la penúltima nit de Burning Man, que és el dissabte al vespre abans del Dia del Treball.

L'esdeveniment se celebra des de 1991 a Black Rock City, al nord-oest de Nevada, una ciutat temporal erigida al desert de Black Rock a uns 160 km al nord-est de Reno. Tal com va assenyalar el cofundador de Burning Man Larry Harvey el 2004, l'esdeveniment es guia per deu principis: inclusió radical, regal, desmercantilització, autosuficiència radical, autoexpressió radical, esforç comunitari, responsabilitat cívica, no deixar rastre, participació, i immediatesa.

L'esdeveniment va néixer el 22 de juny de 1986, a Baker Beach a San Francisco, com una petita funció organitzada per Larry Harvey i Jerry James, els constructors del primer Home. Des de llavors s'ha celebrat anualment, abastant els nou dies previs i inclòs el Dia del Treball. Al llarg de la història de l'esdeveniment, l'assistència ha anat augmentant. El 2019, 78.850 persones van participar en l'esdeveniment. El 2021 (l'any de la pandèmica del Covid) l'esdeveniment no oficial va comptar amb uns 20.000 assistents.

La missió del projecte Burning Man és produir l'esdeveniment anual conegut com a Burning Man i guiar, nodrir i protegir una comunitat creada per cada individu amb els seus poders creatius, participar en la comunitat més gran que es forma més enllà de la societat, al món de la naturalesa que existeix més enllà de la ciutat.

En la seva filosofia s'expressa que: "Creiem que l'experiència de Burning Man pot produir un canvi espiritual positiu al món. Per a això, és igualment important que ens comuniquem entre nosaltres, amb els ciutadans de Black Rock City i amb el món exterior de manera que reflecteixi els valors expressats per la cultura Burning Man. El punt de referència de la nostra cultura és la immediatesa: l'experiència no pot ser mitjançada per ideologies, dogmes, creences o experts. No necessitem interpretar l'experiència per a tu; només et presentem els fets de la seva existència i et deixem decidir".

https://ca.wikipedia.org/wiki/Burning_Man

Burning Man 1987 a Baker Beach (San Francisco), Participants 80 persones. Fotògraf desconegut

El Man a Black Rock Desert, el 1990. Van assistir-hi unes 800 persones.
Foto: C. Nick Lynch

Larry Harvey va néixer el 11 de gener de 1948 a San Francisco, Califòrnia, Estats Units. Va ser co-fundador i director artístic de Burning Man. Va morir el 28 d'abril de 2018.

Harvey va veure Burning Man com un moviment per restaurar la comunitat i l'expressió creativa en una època de cultura de masses homogeneïtzada i anomia social.

Va estar influenciat per obres com *The Gift: Imagination and the Erotic Life of Property* de Lewis Hyde, i va defensar que el propòsit de l'intercanvi havia de ser formar connexió i fomentar la creativitat en lloc d'un simple trasllat de béns.

Va escriure els deu principis de Burning Man com una guia ètica per l'event i la seva cultura. Aquests principis són: inclusió radical, donació, desmercantilització, autoexpressió radical, autoconfiança radical, responsabilitat radical, esforç col·lectiu, participació cívica, no deixar rastre i immediatesa.

Harvey va considerar que l'experiència de Burning Man podia produir un canvi espiritual positiu al món, i que era important comunicar-se amb els ciutadans de Black Rock City i amb el món exterior de manera que reflectís els valors expressats per la cultura Burning Man.

Harvey va entendre que totes les comunitats reals neixen d'una confrontació compartida amb la supervivència, i que el Burning Man creava un sentit de comunitat entre els seus participants, que havien de fer front a les condicions extremes del desert i cooperar per a construir una ciutat efímera i autosuficient.

Aquests són alguns dels seus pensaments:

"No creem la cultura, la fan ells, però creem el recipient social per ajudar a contenir aquest procés creatiu, interactiu i completament incontrolable que simplement succeeix en les poblacions humanes quan les persones són capaces de relacionar-se entre elles durant qualsevol període de temps.

Així que hem creat un context social, hem creat unes quantes senzilles regles després d'observar com funciona millor en la realitat."

"Si tot el teu valor i autoestima està invertit en quant consums, quants 'likes' reps, o altres mesures quantificables, el desig de simplement posseir coses supera la nostra habilitat o capacitat de fer connexions morals amb les persones que ens envolten."

"La gent dóna perquè s'identifica amb Burning Man, amb la nostra ciutat, amb la nostra vida cívica. La idea de donar alguna cosa als ciutadans de Black Rock City té un enorme atractiu per a ells perquè millora el seu sentit de qui són i magnifica el seu sentit de ser. Això és una recompensa espiritual."

"Diem que no som una secta, que no intentem rentar-vos el cervell. O potser som una secta d'autoservei. Sou responsables de rentar-vos el vostre propi cervell. Té el tipus d'intensitat religiosa que la gent confon amb el sectari. Però això va de la pròpia sensació de les persones de la seva pròpia agència. No va de ser hipnotitzat per cap mena de dogma, o cap mena de propaganda."

"Bé, a mi em sembla que totes les comunitats reals neixen d'una confrontació compartida amb la supervivència. Les comunitats no es produeixen per sentiment o per simple bona voluntat. Creixen d'una lluita compartida. La nostra situació al desert és una incubadora de comunitat."

Font: The NewYorker

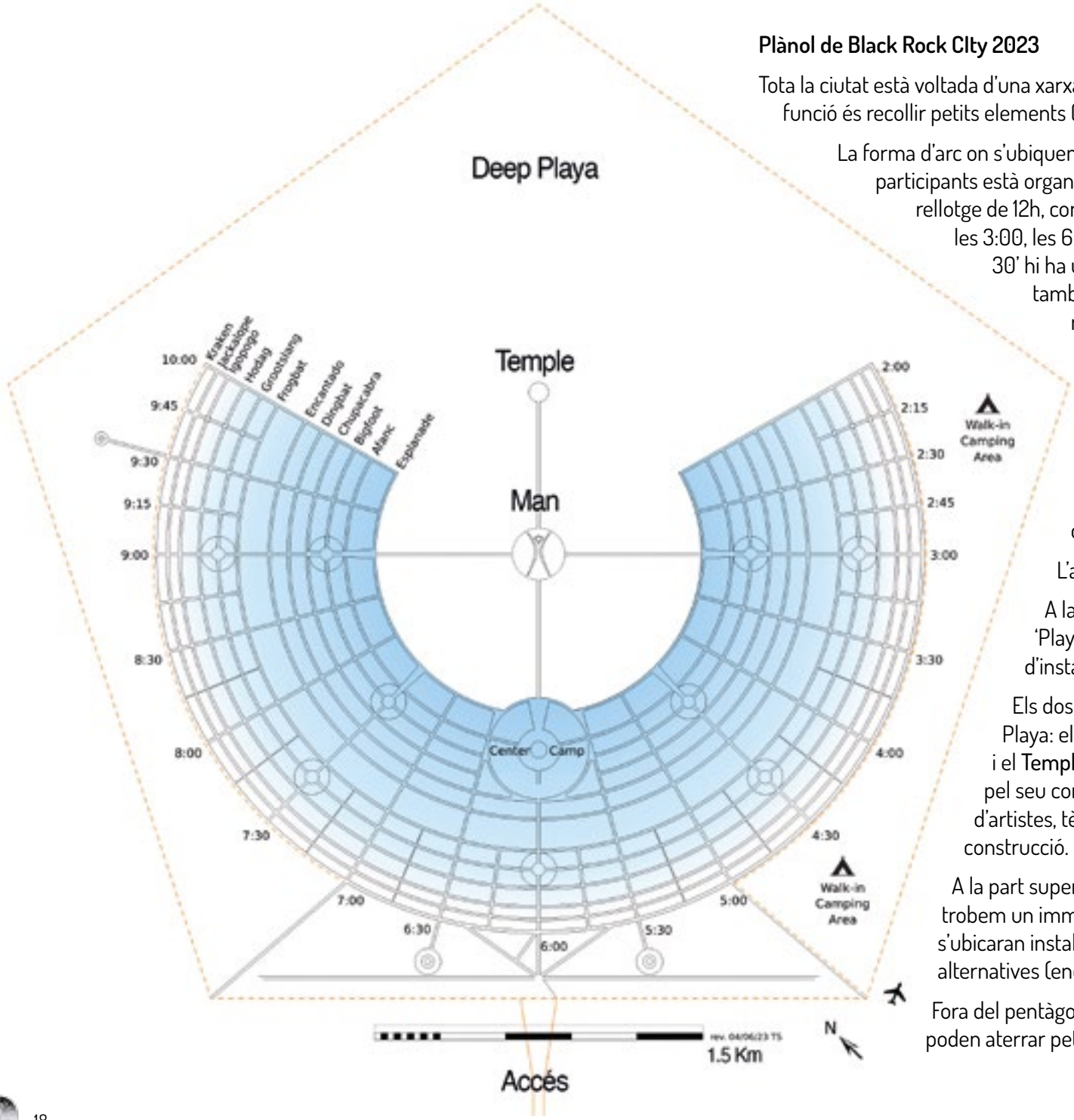

Plànol de Black Rock CIty 2023

Tota la ciutat està voltada d'una xarxa de 1.5m en forma de pentàgon. La seva funció és recollir petits elements (paper, plàstics) que el vent es pugui endur.

La forma d'arc on s'ubiquen els camps, les tendes i vehicles dels participants està organitzada en fusos horaris d'un imaginari rellotge de 12h, comença a la dreta a les 2:00 i va girant cap a les 3:00, les 6:00 a la part inferior, i acaba les 10:00. Cada 30' hi ha un carrer radial, en la part més exterior també els quarts. Els cercles concèntrics marquen els carrers que s'anomenen per una lletra (A, B, C, D...).

A les 6-A es troben els serveis centrals, on hi ha també una gran carpa on es fan tota mena d'activitats (concerts, conferències, debats...). També podem veure 9 places de forma circular en diferents cruïlles de carrers centrals.

L'accés es troba a la part inferior, a les 6:00.

A la part central el gran espai anomenat 'Playa' que és on hi trobarem la major part d'instal·lacions d'art.

Els dos elements centrals els tenim també a la Playa: el **Man** (la figura humana, emblema del BM) i el **Temple**. Cada any es convoca un concurs d'idees pel seu concepte i disseny. Durant un mes, un grup d'artistes, tècnics i voluntaris tindran cura de la seva construcció.

A la part superior, la més allunyada de tot el conjunt, trobem un immens espai anomenat 'Deep Playa' on s'ubicaran instal·lacions més radicals, sorolloses o alternatives (encara).

Fora del pentàgon, a baix a la dreta, es troba l'aeroport, on poden aterrar petis avions.

Els 10 principis

burningman.org/about/10-principles

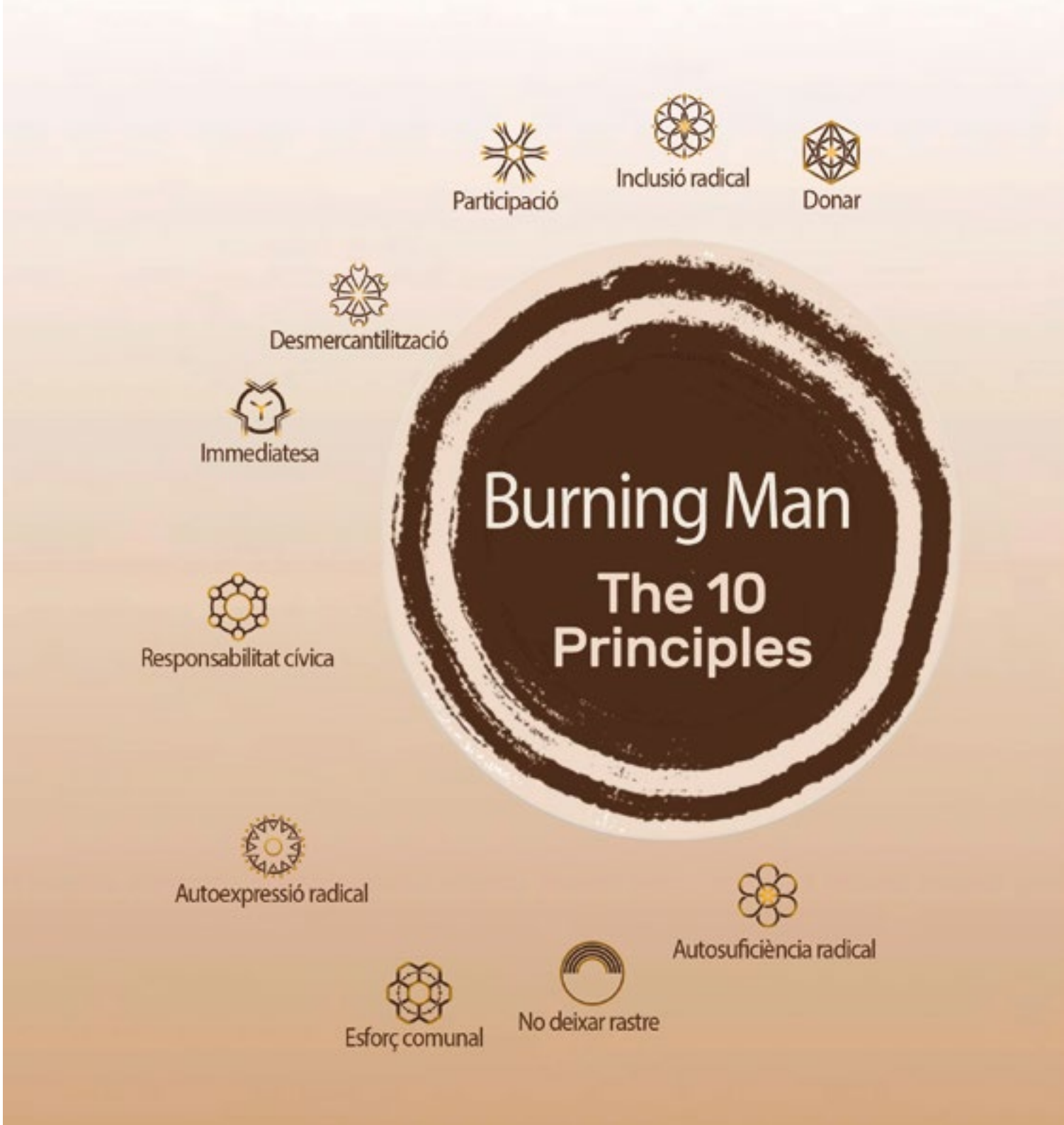

Els **10 principis del Burning Man** són uns valors que reflecteixen l'esperit i la cultura d'aquest event que es celebra cada any al desert de Nevada, als Estats Units. Van ser definits pel Larry Harvey un dels fundadors del BM el 2004.

Els principis són els següents:

1. **Inclusió radical**: Qualsevol pot formar part del Burning Man. Es dona la benvinguda i es respecta al desconegut. No hi ha requisits previs per participar en aquesta comunitat.

2. **Donació**: El Burning Man es dedica a l'acte de donar. El valor d'un regal és incondicional. Donar no implica esperar una devolució o un intercanvi per alguna cosa d'igual valor.

3. **Desmercantilització**: Per preservar l'esperit de donar, la comunitat busca crear entorns socials que no estiguin mediatitzats per patrocinis comercials, transaccions o publicitat. Es resisteix l'explotació de la cultura per interessos econòmics.

4. **Autosuficiència radical**: El Burning Man anima a l'individu a descobrir, exercir i confiar en els seus recursos interns. Es creu que el canvi transformador, tant en l'individu com en la societat, només pot ocórrer a través de la participació profunda.

5. **Autoexpressió radical**: L'autoexpressió radical sorgeix dels dons únics de l'individu. Ningú més que l'individu o un grup col·laborador pot determinar el seu contingut. S'ofereix com un regal als altres. En aquest esperit, el donant ha de respectar els drets i llibertats del receptor.

6. **Esforç comunal**: La comunitat valora la cooperació i la col·laboració creatives. Es tracta de produir, promoure i protegir xarxes socials, espais públics, obres d'art i mètodes de comunicació que afavoreixin la interacció.

7. **Responsabilitat cívica**: Es valora la societat civil. Els membres de la comunitat que organitzen esdeveniments han d'assumir la responsabilitat pel benestar públic i tractar de comunicar les responsabilitats cíviques als participants. També han d'assumir la responsabilitat de dur a terme els esdeveniments d'acord amb les lleis locals, estatals i federals.

8. **No deixar rastre**: La comunitat respecta el medi ambient. Es compromet a no deixar cap rastre físic de les seves activitats allà on es reuneix. Es neteja després de si mateixa i s'esforça, sempre que sigui possible, a deixar els llocs en un millor estat del que els va trobar.

9. **Participació**: La comunitat està compromesa amb una ètica de participació radical. Es fa real el món a través d'accions que obren el cor d'un mateix.

10. **Immediatesa**: L'experiència immediata és, en molts sentits, el toc de valor més important de la nostra cultura. Es tracta de superar les barreres que ens separen del reconeixement del nostre ésser interior, de la realitat dels que ens envolten, de la participació en la societat i del contacte amb un món natural que supera els poders humans.

Els darrers anys s'ha proposat un 11è principi, el **Consentiment**

El consentiment és un principi que molts participants del event han proposat i practicat, però que encara no ha estat reconegut oficialment per l'organització del Burning Man. El consentiment es defineix com "el respecte mutu i l'acord explícit per a qualsevol interacció física, sexual o emocional". Els seus defensors argumenten que el consentiment és essencial per a la seguretat, el benestar i la llibertat de tots els membres de la comunitat, i que s'alinea amb els altres 10 principis del Burning Man. Tanmateix, el consentiment també planteja alguns reptes i controvèrsies, com ara com demanar-lo, com donar-lo, com retirar-lo i com gestionar les situacions en què no hi ha consentiment. Per això, alguns participants han creat campanyes, tallers, recursos i espais per a educar, sensibilitzar i promoure el consentiment al Burning Man.

El projecte

LOOPHOLE
BURNINGHAM
Animating LOOPHOLE
CAOS
partículas
brownianas
ACTES

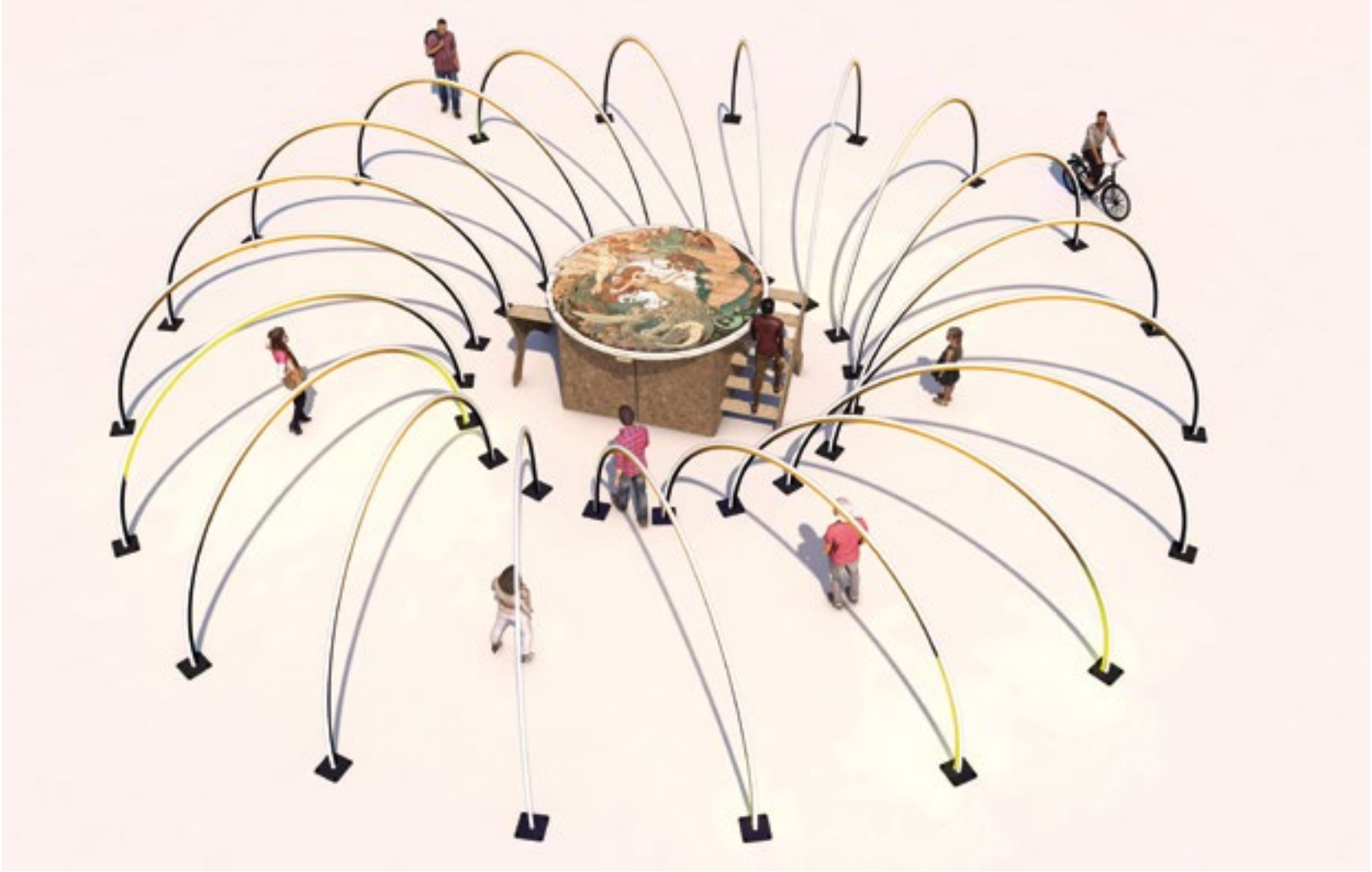

Concepte de la proposta presentada al Burnig Man 2023

A la tardor del 2022 vam enviar tres propostes al 'Open call' del Burnig Man 2023, però amb poques esperances, ja que el nivell de les peces acostuma a ser molt alt: grans proporcions, tècnicament sofisticades i amb conceptes difícilment superables amb els nostres humils mitjans.

Vam haver d'omplir uns formularis molt exhaustius, on s'havia d'especificar l'equip humà, la nostra trajectòria, el concepte de la instal·lació, el disseny, l'estructura, els materials i el seu origen, el sistema d'alimentació elèctrica, el procés de muntatge, la interacció amb els participants, la seguretat, el procés de desmuntatge d'acord amb un dels 10 principis del BM "leaving no trace", per tant com ho faríem per no deixar rastre a la immensa planícia del Black Rock Desert.

També calia acompanyar-ho d'un detallat pressupost així com les dades per calcular la nostra petjada de carboni. Realment tot un repte especificar totes aquestes dades. I ho vam fer.

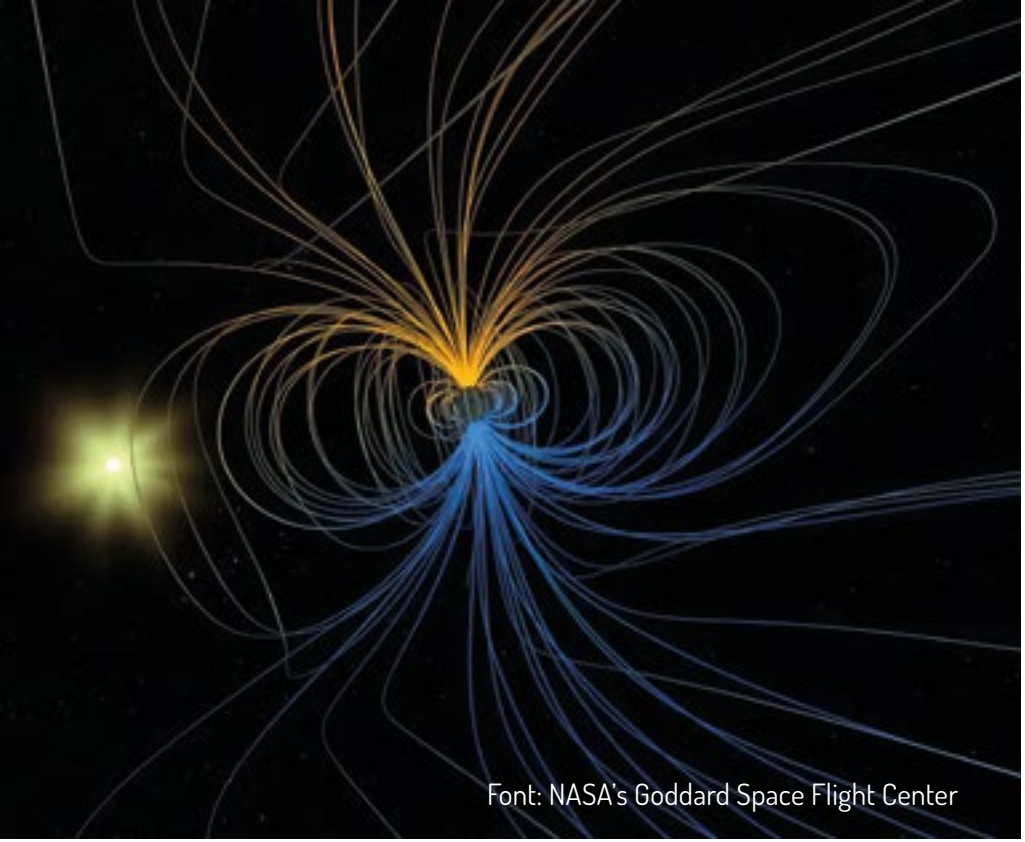

Font: NASA's Goddard Space Flight Center

Foto: Brocken Inaglory

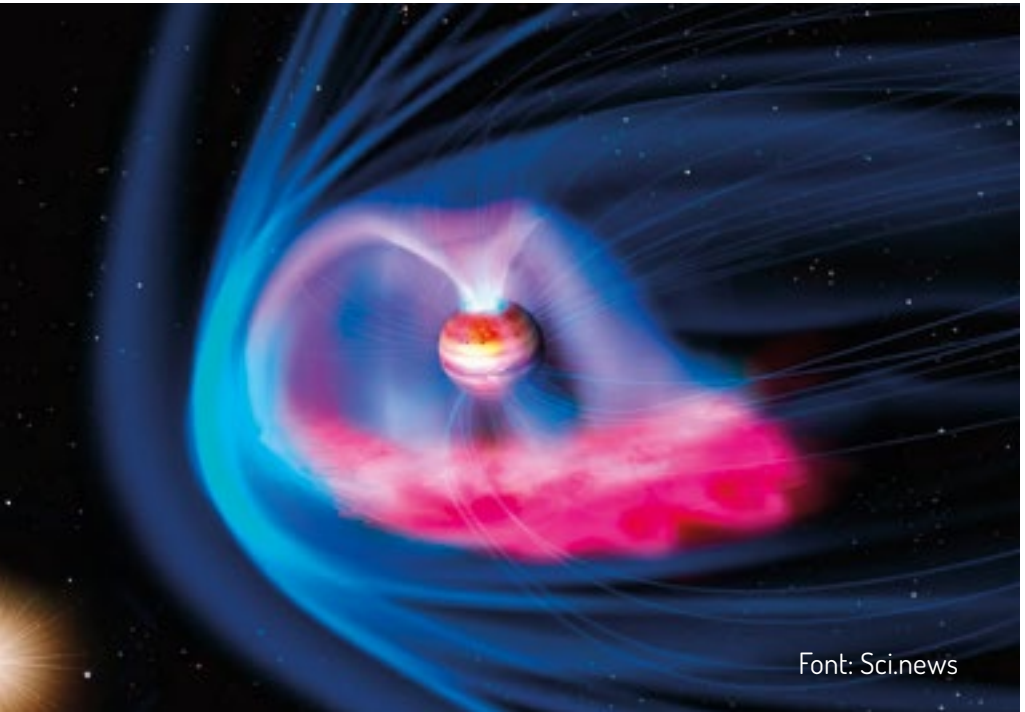

Font: Sci.news

El concepte de la proposta era que crearíem una estructura toroïdal que representaria el camp magnètic de la terra, que és el que actua com a escut dels rajos còsmics, que són letals per la vida si arribessin a la terra. Però aquests rajos creen un fenomen màgic i únic: les aurores (boreals i australs).

A la part central disposaríem una plataforma que permetria als participants gaudir de l'espectacle de llums i pels qui volguessin v-se, ballant, tocant un instrument, jugant amb foc o qualsevol manifestació emocional o artística. Seria un lloc per celebrar la vida.

Representació 3D de la proposta tècnica final presentada al Burning Man 2023

Van passar un parell de mesos i, oh sorpresa! Un dia, quan precisament érem al Copenhaguen Light Festival, rebem un missatge que deia:

On behalf of Burning Man Arts and the BRC Honoraria Committee, we would like to thank you for submitting a Letter of Intent for the 2023 Black Rock City Honorarium program. We received an impressive 610 submissions for our consideration.

We are very pleased to invite you to submit a full proposal for your proposed project APP-5411, Loophole. (20-12-2023)

Ho havíem aconseguit, la nostra proposta LoopHole havia estat acceptada. Aniriem al Burning Man!

Però, ampliant la informació ens assabentem que de les 610 propostes n'havien seleccionat unes 300, però sols rebrien ajut financer (les anomenades Honoraria) unes 70, i sols un 40%, just per cobrir els costos dels materials.

Cal dir que vam tenir seriosos dubtes sobre la nostra capacitat de finançar, sense suports, un projecte d'aquesta magnitud, i tan lluny. Un repte mai assolit. Cal dir també que vam ser conscients de la bogeria, però era una ocasió que qui sap si tornaríem a tenir. El nostre somni es podia fer realitat.

Ara caldria treballar a fons per fer-ho possible i sobretot mirar d'aconseguir els recursos necessaris, que no eren pocs!

Burning Man 2023
Art Installations

Loophole

by: Calidos
from: Tarrega, Catalonia
year: 2023

Loophole is a light installation that starts from a toroid, a basic yet beautiful geometric shape, that recurs in nature and the universe. Most importantly, it's the shape of the magnetic shield of planet Earth that protects LIFE from cosmic ray storms and particles. The circular platform symbolizes our planet where humans and animals are protected from the cosmic particles and LIFE can grow and celebrate. At dark it will also remind an insect with many illuminated legs.

URL: https://www.calidos.cat/loophole
Contact: dave@calidos.cat

Donate To This Project

Un moment emocionant va ser quan vam veure publicada la nostra proposta en la pàgina web de burningman.org junt amb les altres 300 obres seleccionades. El nivell de les altres peces era impressionant i molt variat, des de grans projectes com el Man i el Temple, fins a instal·lacions o obres mé senzilles.

La nostra peça era modesta si la comparem a les grans propostes escollides, però seriem allí i deixariem la nostra humil petjada amb la màxima dignitat.

Els artistes eren majoritariament dels EEUU, però també de molts altres països: Armènia, Candà, Regne Unit, Mexic, Puerto Rico, Bèlgica, Brasil, Bielorússia, França, Portugal, Filipines, Japó, Xina, Sud Àfrica, Israel, Argentina, Uruguai, Finlàndia, Nova Zelanda, Marroc, India, Alemanya, Australia, Ucraïna, Singapur, Holanda, Indonessia, Costa Rica, Colombia, i algú que es presentava com del 'Planeta Terra'. I nosaltres, que es va publicar tal com ho vam demanar: érem de Catalunya.

https://burningman.org/event/2023-art-installations/

Buscar Cómo funciona Iniciar una campaña gofundme

LOOPHOLE light installation at Burning Man

Campaña de recaudación de fondos en equipo

David Giribet y Daniel Giribet son quienes organizan esta recaudación de fondos.

Hello friends, my name is Deif, I'm a burner and for a long time, I had this dream to bring art to Burning Man. This year we have the opportunity to make this dream a reality. Along with my Dad, Josep and my brother Daniel, we will embark on this challenging journey to Black Rock City in Nevada, USA, with the mission to participate and bring an art piece to one of the most influential and special events in the world. Together we form a creative studio based near Barcelona in Catalonia. We are building this large-scale light installation, called Loophole, the material and logistics costs are very high, so we are looking for different ways to fund it. Being from Europe makes it even more difficult for us to bring art to the Playa so that's why we are asking for your collaboration.

Leer más

Donar Compartir

Vam engegar una campanya de micromecenatge que permetria que familiars i amics, i qui sap si algun anònim entusiasta, donés suport a aquell estrafolari projecte.

Teníem un equip extraordinari:

El David i jo liderant el projecte, el Dani com a suport tècnic i econòmic, l'Andreu Casellas, un experimentat tècnic metal·lúrgic que ens faria les peces metàl·liques, l'Albert Carrera, enginyer audiovisual, que ens ajudaria en el disseny electrònic dels sistemes de control dels LEDs i el Ramon Solé, músic, que faria una banda sonora original.

També cal afegir que finalment hem tingut l'ajut de l'Institut Ramon Llull, que dona suport a artistes catalans que exposen a l'estranger.

Encara podeu fer donatius a la campanya de micromecenatge:

www.gofundme.com/f/loophole-light-installation-at-burning-man-2023

BRCvr

Unes setmanes abans de l'inici del Burning Man a Black Rock City es va presentar una versió virtual de les obres d'art al Metavers, a la plataforma Spatial, l'anomenat BRCvr. El LoopHole hi va ser present i el dia de la inauguració ens hi vam trobar centenars d'artistes i gent convidada de forma virtual, amb avatars que podíem interactuar i conversar. Interessant iniciativa. Es pot entrar en aquesta adreça. Primer cal escollir o configurar el teu avatar i després et pots moure lliurement per l'espai virtual.

https://www.spatial.io/categories/burning-man

La música

En Ramon Solé és compositor i dissenyador de sons, i ens va fer la música. Uns paisatges sonors adaptats al concepte proposat per la instal·lació, basats en la idea de la filosofia del LOOPHOLE, escut protector de la vida a la Terra. Aquest és el guió musical proposat:

1- la creació de la terra Magma incandescent de colors càlids, aleatoris que omplen tot l'espai

2- aigua El planeta s'omple d'aigua, font de la vida

3- neix la vida Partícules que es mouen de forma orgànica i que quan xoquen es van multiplicant

4- apareixen els rajos còsmics Pluja de rajos blaus i verds que maten la vida

5- es forma l'escut magnètic de la terra Animacions cícliques en forma de anells que neixen d'un pol i acaben a l'altre i que provoquen aurores boreals

6- la vida torna aparèixer poc apoc Partícules orgàniques que xoquen i es multipliquen

Amb els paisatges sonors creats pel Ramon vam crear les textures lumíniques que s'aplicarien sobre el mapa de LEDs. L'animació va crear-se de forma reactiva entre so i imatge. Un bon exercici experimental.

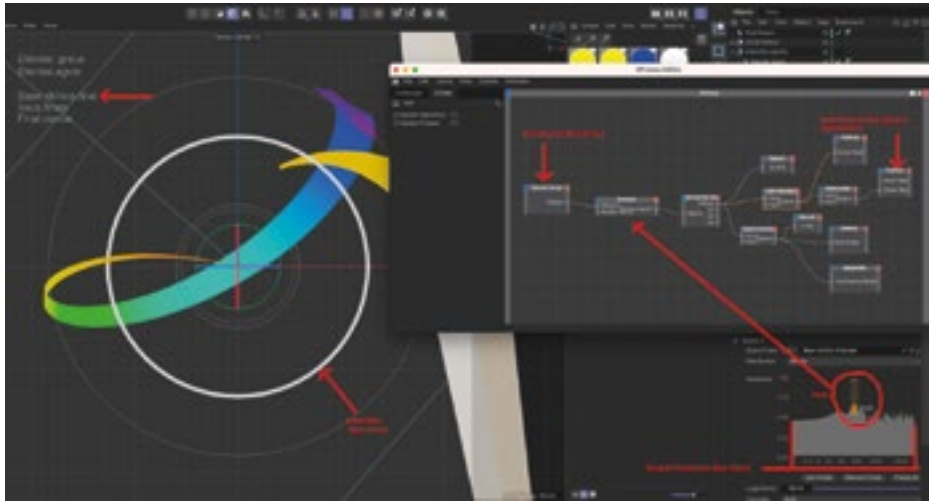

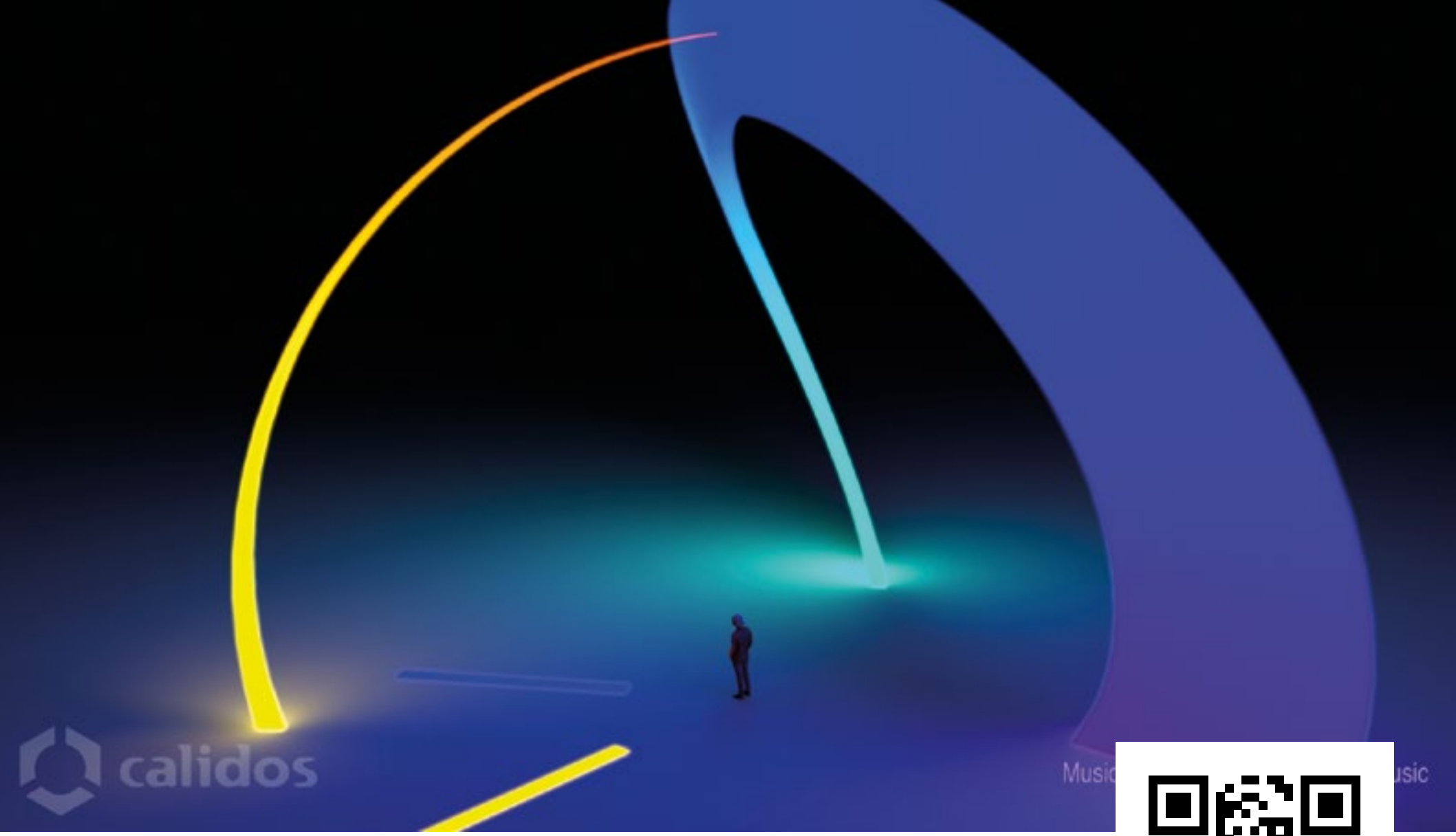

Simulació visual de la interacció de música i llum. Animació 3D.

vimeo.com/850741301

La construcció

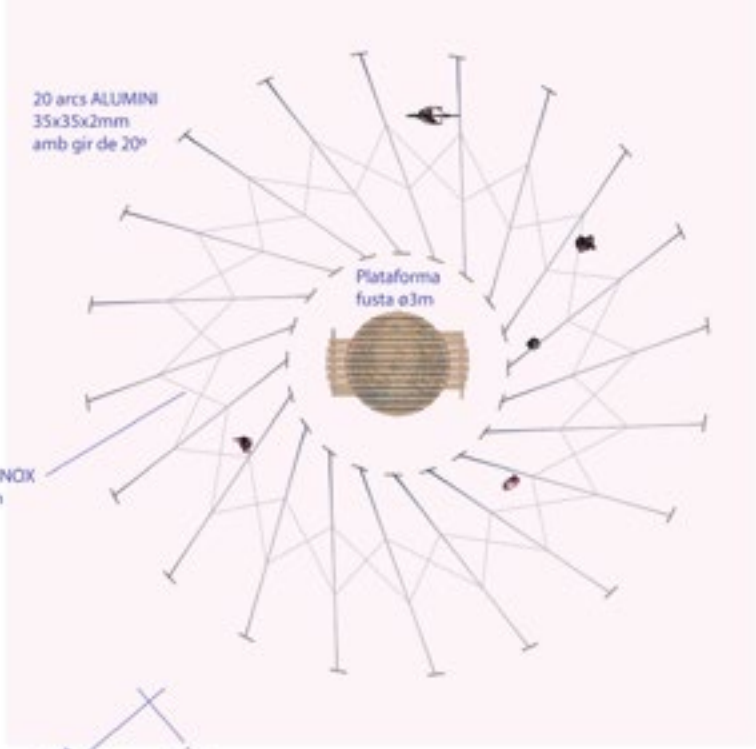

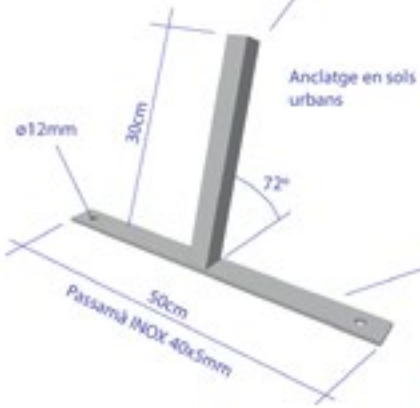

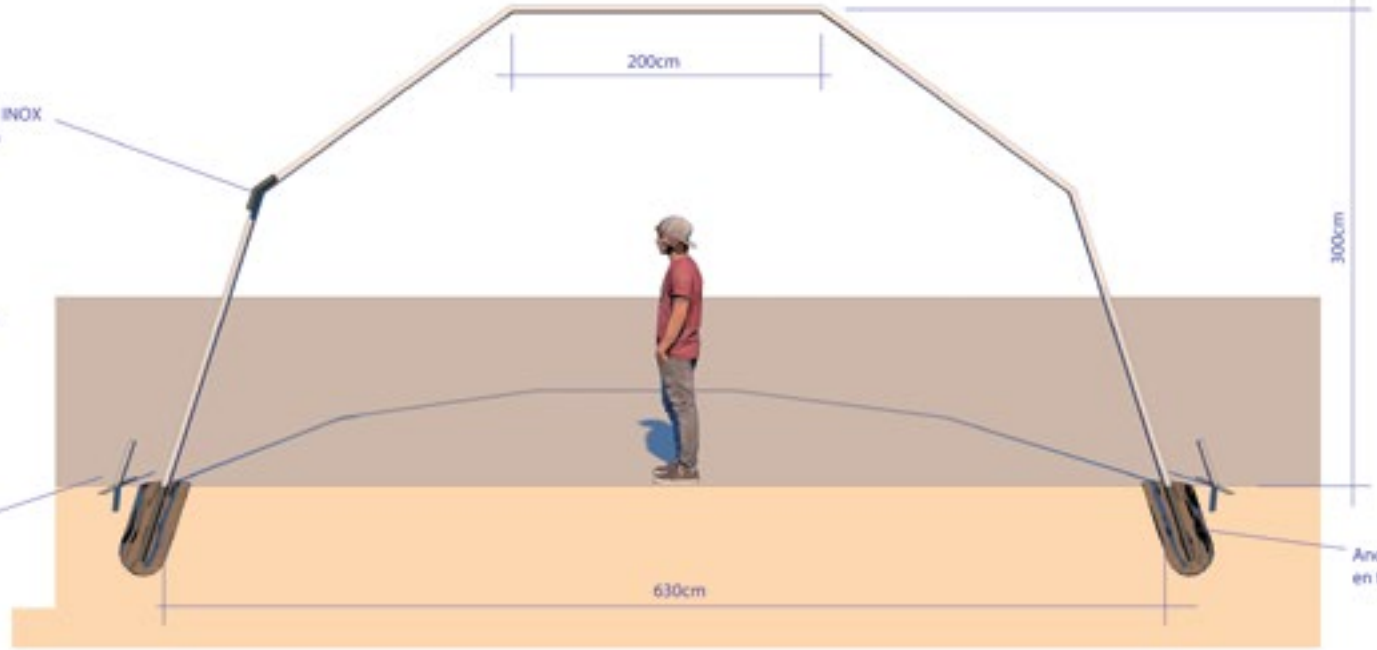

LOOPHOLE

calidos

Març 2023

www.calidos.cat/loophole

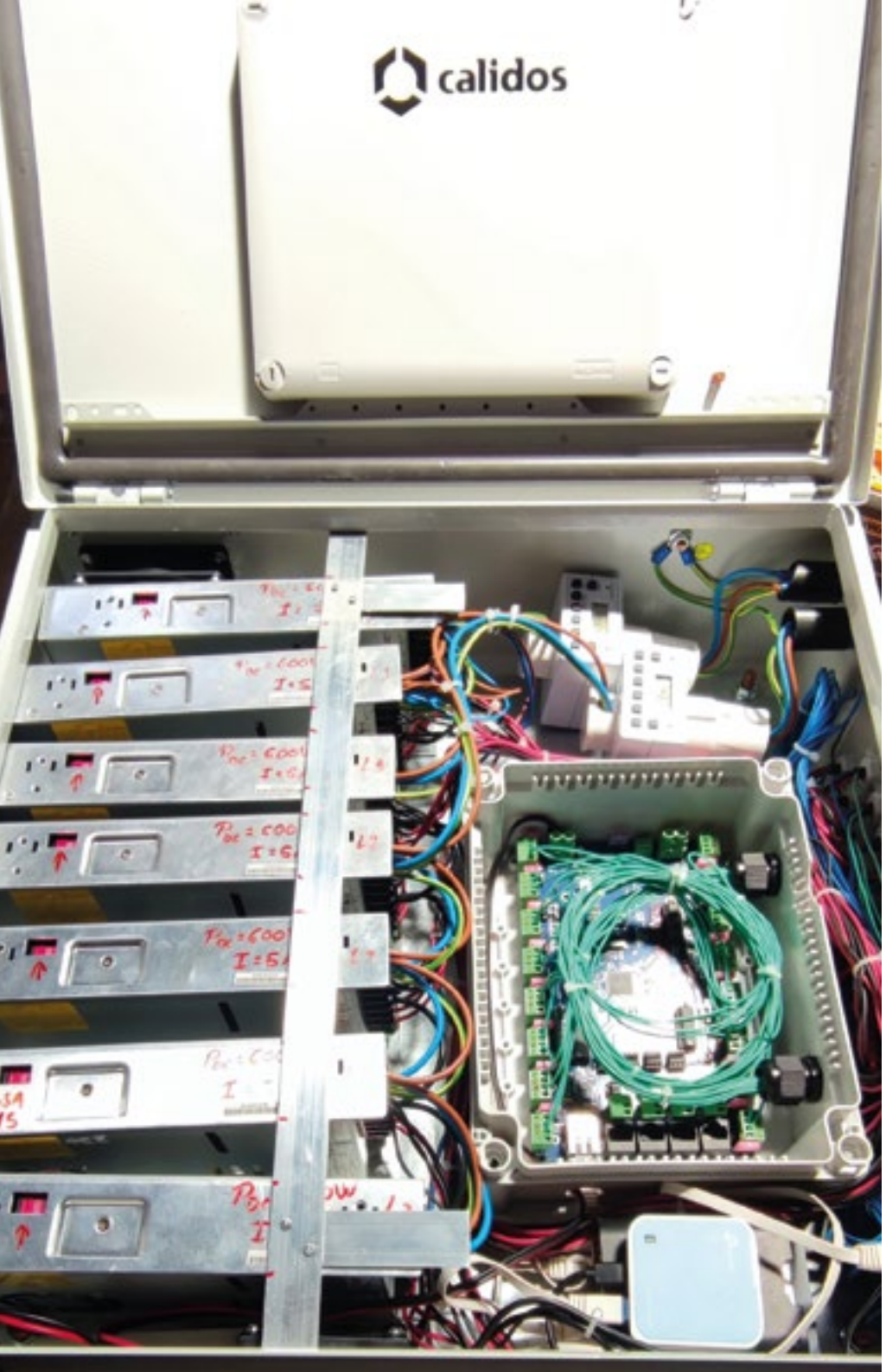

L'Albert Carrera, enginyer audiovisual, va dissenyar el sistema de control electrònic. El sistema controla 12.000 LEDs RGB, distribuïts en 100 tubs de policarbonat de 2m cada un. Aquesta caixa de control conté 7 transformadors (220/110 a 24v), una placa que gestiona la sincronització de musica i llum i un router wifi que permetrà el control remot de les animacions.

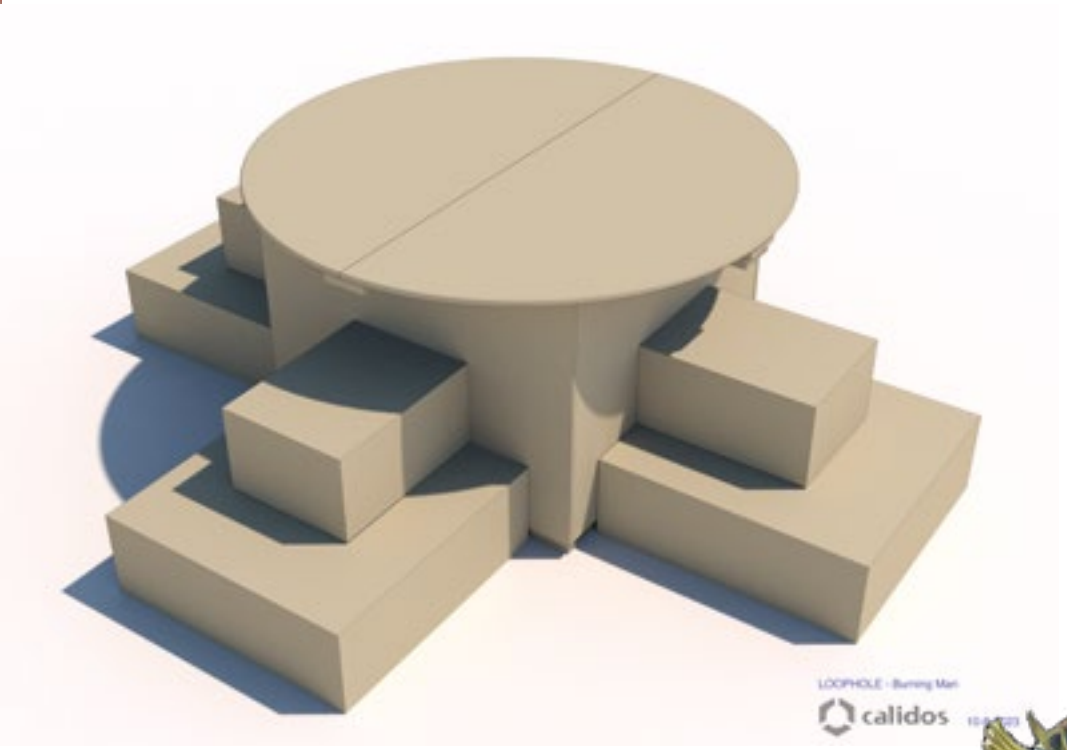

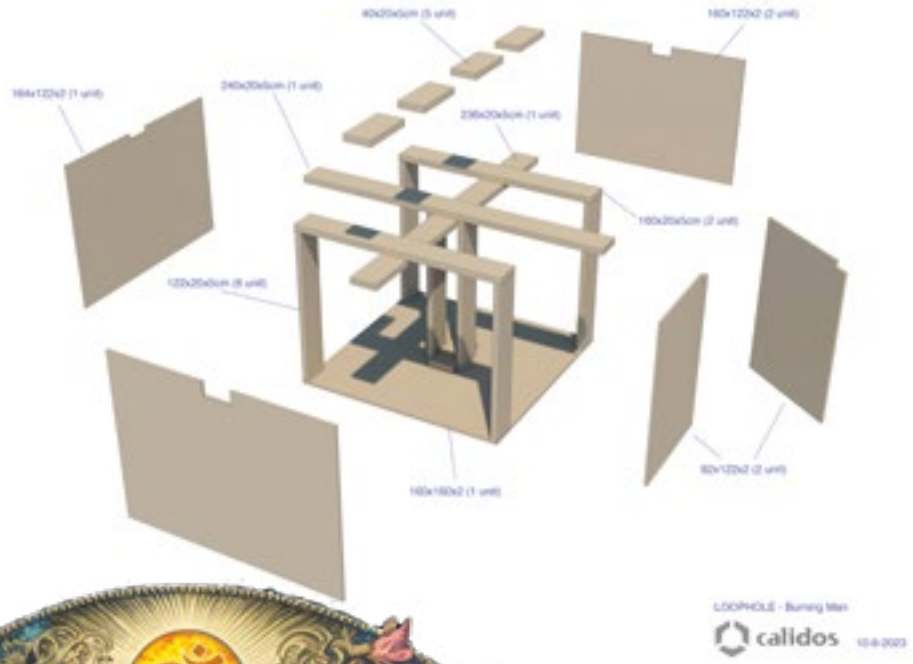

Vam fer un disseny simplificat de la plataforma central, però la construiríem al Generator, un gran coworking per artistes a Reno (Nevada), prop d'on es celebra el BM, no tenia sentit transportar fusta nou mil quilòmetres.

Sobre la plataforma hi dibuixaríem una representació de la vida, generat amb IA. Seria l'espai per la dansa i l'autoexpressió.

Les representacions del dibuix poden ser múltiples, un dels possibles que li vam donar era: Om, el primer so de l'univers, ho il·lumina tot, sota la Mare Terra, sobre les aigües on es va originar la vida, que ho omple tot. I la vida ho celebra.

Flyightcases cap a Reno (USA)

...i per fi arriben les entrades!

El viatge

Tàrrega-Barcelona-Chicago-Reno

A Reno ens hostatgem en un motel i l'endemà anem a llogar una furgoneta. La necessitarem durant 3 setmanes.

Reno

Reno es troba en una antiga reserva índia.

La Colònia Índia de Reno-Sparks (RSIC) és una tribu reconeguda federalment que es va formar el 1936 sota l'Acta de Reorganització Índia. Està situada a Reno, Nevada, i està formada per 1.296 membres de tres tribus del Gran Bassin: els paiutes, els xoxones i els washos. La RSIC té 2.000 acres de terra tribal a Reno i als seus voltants, que va obtenir en part gràcies a la Llei de Terres Natives de Nevada de 2016, que va transferir més de 71.000 acres de terres del Bureau of Land Management i del Servei Forestal dels EUA a sis tribus de Nevada.

La RSIC busca preservar la seva cultura i expandir el seu desenvolupament econòmic en un món cada vegada més exigent. La tribu té més de 300 empleats, dels quals la meitat són membres tribals. La RSIC utilitza tant les ensenyances i les pràctiques tradicionals com els mètodes de negoci i governamentals contemporanis.

Els membres de la RSIC provenen de grups que habitaven el Gran Bassin abans de la colonització europea. Els paiutes, els xoxones i els washos parlaven llengües diferents, però es respectaven i comerciaven entre ells. Els paiutes ocupaven una franja que anava des de l'Oregon fins a l'Idaho, els washos es reunien anualment al llac Tahoe i es dispersaven per centenars de kilòmetres la resta de l'any, i els xoxones vivien a l'est de Nevada, Utah i Califòrnia del Sud. Els animals del Gran Bassin els donaven una visió de la creació i una guia sàvia de com viure.

La RSIC va sorgir a principis del segle XX quan membres de tribus relacionades van anar a viure a prop de Reno per treballar. Van haver de lluitar contra la discriminació i la pobresa, i van aconseguir el reconeixement federal després de formar un govern sota l'Acta de Reorganització Índia. Des de llavors, la RSIC ha treballat per millorar les condicions de vida, la salut, l'educació i la cultura dels seus membres.

https://en.wikipedia.org/wiki/Reno-Sparks_Indian_Colony

The Generator

The Generator és un gran coworking on artistes poden llogar espai, temporal o permanent per realitzar els seus projectes. Molts 'burners' preparen aquí les seves creacions pel Burning Man. És una organització sense ànims de lucre, finançada per mecenes i on es fan cursos i tallers de formació. Disposen de tota mena d'eines: fusteria, metall, làser, control numèric, plasma, soldadura, una biblioteca, etc.

Es defineixen com "Un espai de creació inclusiu impulsat pel poder de l'art i la comunitat. Estem aquí per a tothom i tothom que vulgui fer coses. Junts formem una comunitat d'artistes, fabricants, pensadors, artesans, enginyers, makers i estranys creatius"

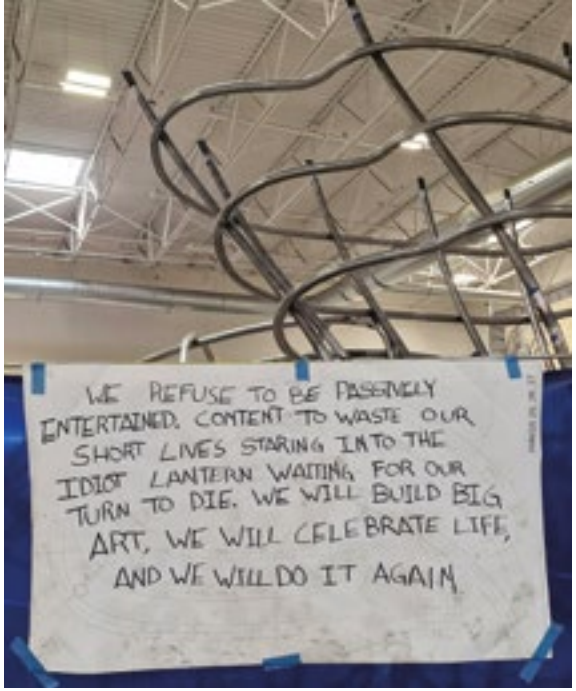

Al Generator vam fer amics i vam poder veure d'aprop el desenvolupament de molts projectes: el 'Juju' amb la seva 'Heart Factory', l'artCar 'Mystic Flyer', el vehicle mutant 'LED-Zeppelin', el cavall de foc volador 'Wings of Glory' d'Adrian Landon, la impressionant 'Queen Cobra' d'Andrea Greenlees, 'My Body, My Home' de Ray Frost i 'The Spirit of the Healing Siren' de l'amic Turburam Sandagdorj i molts altres que frenèticament treballaven fins a la matinada.

Vam conèixer la Ray Frost, artista de Reno i vam veure com construïa la seva obra, "My Body, My Home", un esquelet de coiot fet de fusta, que al final es va cremar a la Playa.

També vam conèixer al Turburam Sandagdorj alies Sturo, d'origen mongol, però resident als USA de fa anys. Va ser apassionant veure'l treballar sense descans en la seva obra "The Spirit of the Healing Siren"

El tema gastronòmic va ser simplement de supervivència i de molt baix nivell dietètic.

Per poder treballar al Generator has de fer un mini-curs sobre l'ús dels espais i de les eines específiques que necessitaràs per treballar el teu projecte, i especialment de les mesures de seguretat. Cal passar un examen-test i et donen la clau magnètica per accedir-hi lliurement.

També anem a uns grans magatzem on podem comprar tota la fusta i tota mena d'elements de ferreteria. Les opcions són descomunals.

Durant 5 dies vam estar construint la plataforma central del LoopHole.

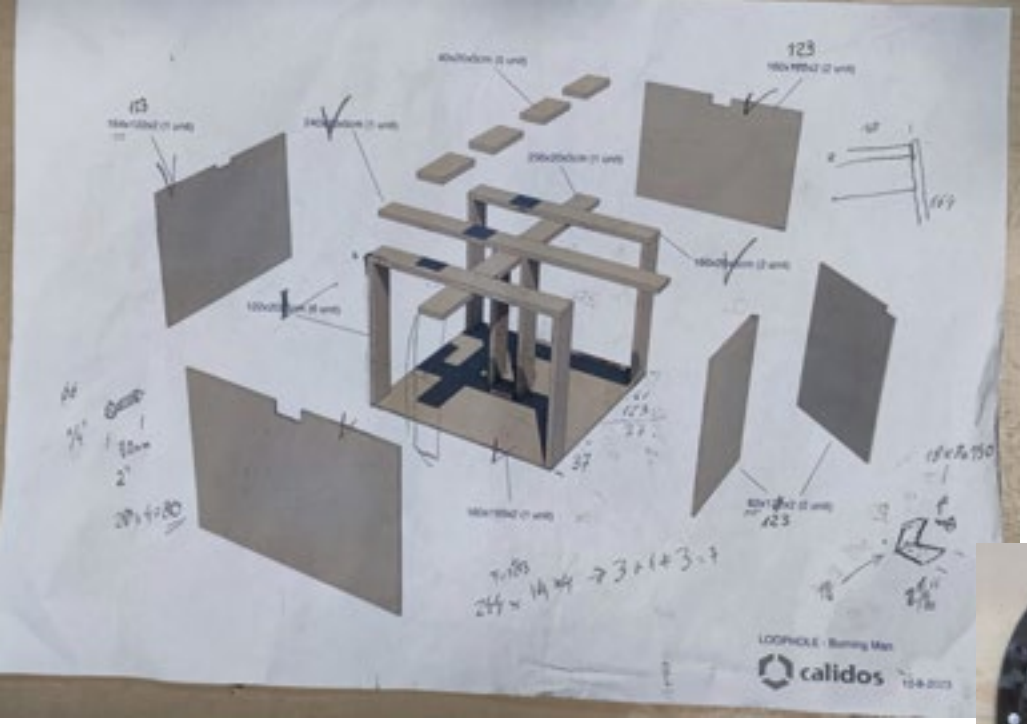

Les jornades van ser esgotadores però vam gaudir molt amb la relació amb altres artistes.

A la plataforma vam dibuixar la imatge prevista, però improvisant alguns elements i reflexionant sobre el seu significat i la seva funció, inevitablement efímera. Mirarem d'acabar de pintar el dibuix al seu lloc al desert, convidant a la gent a participar.

vimeo.com/892930063

24 d'agost, amb dos dies de retard, ja que BRC no deixaven entrar vehicles per les recents i excepcionals pluges, però per fi el dia va arribar. Vam carregar la furgoneta fins dalt i vam emprendre el camí cap al Black Rock Desert.

El viatge cap a Black Rock Desert

De Reno al Black Rock Desert hi ha unes tres hores. Una carretera secundaria, amb molts trams rectes, amb una vegetació molt seca i total absència d'arbres. La zona pertany a la reserva índia protegida del Pyramid Lake. El desert és un antic llac sec i per això la seva planura immensa.

Fa uns dies va ploure i hem hagut de retardar la nostra arribada a BRC ja que el terreny estava enfangat i no s'hi podia circular. Però tots els que muntem instal·lacions artístiques o els camps, entrem abans. Diumenge obren les portes a tot els participants. Caldrà donar-nos pressa a muntar.

El petit poble de Gerlach-Empire és el que es troba just abans del Black Rock Desert. Durant la resta de l'any no hi deu passar mai gran cosa. Uns dies abans del BM es munten unes parades amb tota mena de vestimentes exòtiques i complements frikis pels burners. El David troba un barret que li encaixa amb el seu estil. També es poden comprar bicicletes, aigua i benzina. Al desert, a Black Rock City, no s'hi pot comprar res (excepte gel).

Black Rock City

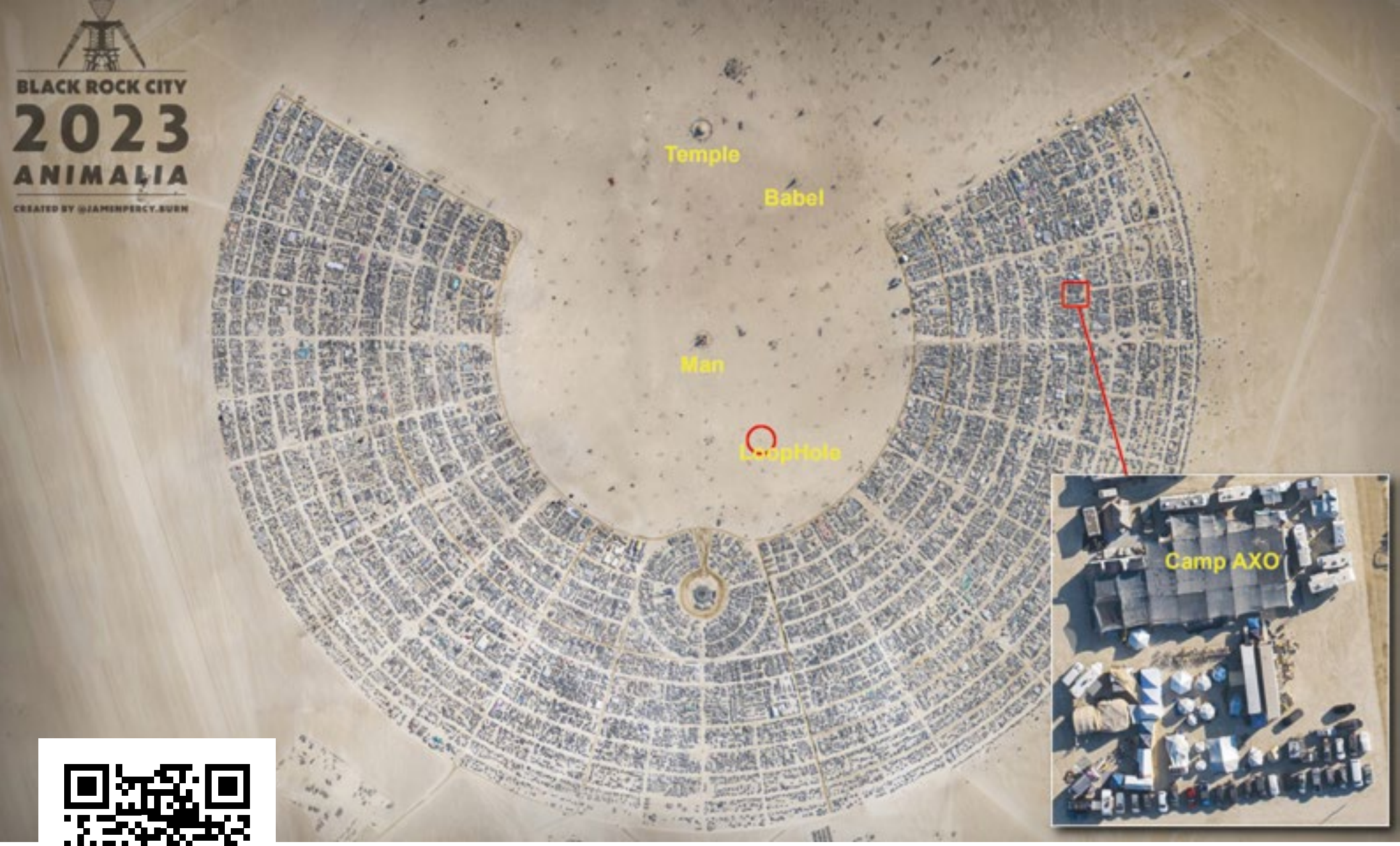

Gigafoto de la imatge:
www.gigapan.org/gigapans/233427

Black Rock City 2023, amb l'ubicació del nostre camp i de la nostra instal·lació.
El nostre camp té l'adreça: 2:45-E.

Black Rock City: la ciutat efímera del Burning Man

Per a acollir l'event, es crea cada any una ciutat temporal, anomenada Black Rock City, que és dissenyada i construïda pels mateixos participants, i que després és desmuntada i esborrada sense deixar rastre. Aquest text, basat en l'article de Rod Garrett, l'arquitecte principal de la ciutat des de 1997, explica com va néixer, com ha evolucionat i com funciona aquesta ciutat efímera, orgànica i cooperativa.

El canvi de lloc

La ciutat de Black Rock va néixer el 1991, quan es va traslladar la crema del Man de la platja de Baker a San Francisco al desert de Black Rock. El primer any, només hi van assistir 250 persones, que van acampar en cercle al voltant del Man. Els anys següents, es van afegir quatre avingudes que indicaven les direccions cardinals, un centre que concentrava els serveis i un espai buit davant de la ciutat per preservar la vista del Man.

El 1997, es va haver de canviar el lloc de la trobada a la vall de Hualapai, per problemes amb el BLM (Bureau of Land Management), que és una agència federal dels Estats Units que gestiona i protegeix les terres públiques on es celebra l'event. La mega-trobada ha de complir amb una sèrie de requisits i condicions estrictes per a obtenir el permís de la BLM, com pagar una taxa, limitar el nombre d'assistents, garantir la seguretat i la salut dels participants, i deixar el lloc net i sense rastres després de l'esdeveniment.

El pla de la ciutat

El 1998, es va tornar al desert de Black Rock, i es va dissenyar el pla de la ciutat, que consistia en un cercle dividit en carrers radials i concèntrics, amb el Man al centre i una zona d'art al seu voltant. També es va introduir el concepte de "theme camps", que són camps temàtics que ofereixen experiències visuals o participatives als visitants, i que es van distribuir al llarg de l'Esplanada, que és el carrer més proper al Man, i que forma el límit de la ciutat.

Els anys següents, la ciutat va continuar creixent i adaptant-se a les necessitats i desitjos dels participants. Es van afegir més carrers, es va ampliar la zona d'art, es va millorar el centre, es van crear zones per a diferents tipus de vehicles, es van establir normes de seguretat i convivència, i es van incorporar elements simbòlics i artístics. La ciutat va passar de ser una màquina a ser un organisme, que es mou, respira, coopera i es regenera cada any.

El funcionament de la ciutat

La ciutat de Black Rock, que no és un municipi ni té govern, només existeix durant la setmana de Burning Man, és a dir, és una ciutat temporal construïda pels participants. A la ciutat no hi ha comerços ni marques i promou la desmercantilització i l'aprofitament de l'energia col·lectiva dels assistents. Els participants poden assistir-hi de forma individual o formant 'camps' i els organitzadors assignen la ubicació a cada assistent i a cada camp.

S'hi pot participar comprant una entrada o com a voluntari. De fet un mes abans de l'event hi han milers de voluntaris construint les infraestructures comunes, el Man i el Temple.

La ciutat funciona amb els principis de la cultura Burning Man, que són deu valors que defineixen l'esperit i l'ètica dels participants.

La ciutat també té elements simbòlics i artístics que li donen identitat i sentit. El Man, que és el centre espiritual i geogràfic de la ciutat, representa el poder de la comunitat i la transformació personal. El Temple, que és una altra estructura de fusta que es crema la nit de diumenge, representa el lloc on els participants poden deixar els seus records, pèrdues, dol, agraïments o desitjos. La zona d'art, que és un espai on es mostren i es creen obres d'art efímeres, representa el lloc on els participants poden expressar la seva creativitat i admirar la dels altres.

Conclusió

Black Rock City és una ciutat única al món, que cada any sorgeix i desapareix al desert de Nevada, per a acollir el Burning Man. Aquesta ciutat efímera, orgànica i cooperativa és el resultat de la visió, el treball i la passió de milers de persones que comparteixen una experiència de comunitat, art, autoexpressió i autosuficiència. Black Rock City és una ciutat que desafia les convencions, que inspira la creativitat, que celebra la diversitat i que respecta el medi ambient. El futur de Black Rock City depèn de la capacitat dels seus creadors i habitants de mantenir vius els principis i els valors que la fonamenten, i de superar els reptes que planteja el seu creixement i la seva complexitat.

journal.burningman.org/2010/04/black-rock-city/building-brc/designing-black-rock-city/

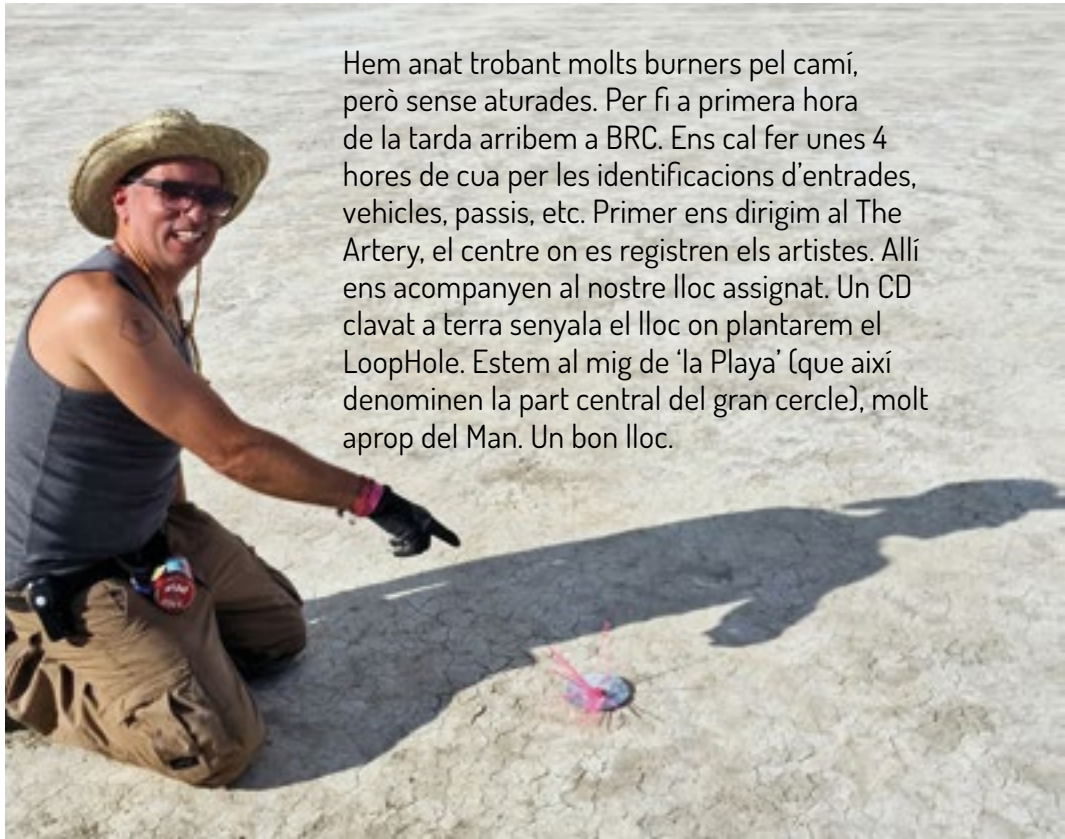

Hem anat trobant molts burners pel camí, però sense aturades. Per fi a primera hora de la tarda arribem a BRC. Ens cal fer unes 4 hores de cua per les identificacions d'entrades, vehicles, passis, etc. Primer ens dirigim al The Artery, el centre on es registren els artistes. Allí ens acompanyen al nostre lloc assignat. Un CD clavat a terra senyala el lloc on plantarem el LoopHole. Estem al mig de 'la Playa' (que així denominen la part central del gran cercle), molt aprop del Man. Un bon lloc.

L'AXOcamp

Al camp vam plantar la nostra tenda, una Shiftpod, un disseny futurista sorgit fa uns anys al BM. Actualment se'n troben milers d'unitats a BRC.

Par anar al Burning Man tens diferents opcions, una és anar per lliure: una tenda de campanya, una furgoneta o una rulot, et portes tot el menjar i l'aigua, i tens un generador o plaques solars per fer-te l'energia, si en necessites. Dins BRC no hi ha botigues, no es pot vendre ni comprar res (excepte el gel!). L'altra opció és apuntar-se a un camp, dels centenars que hi ha. La majoria són temàtics, on s'ajunten gent de pensaments similars. Alguns caps s'ajunten formant 'Villages'.

El nostre camp es diu **AXO** i junt amb dos camps més formen '**La Calaca Village**' per compartir recursos, logístics, energètics i d'alimentació. Els camps són autosuficients, han de portar tot el menjar, l'aigua, generar l'energia, recollir les deixalles, compartir recursos, voluntariat i un projecte comú. Al camp tenim espai per plantar la tenda, cuina, tres àpats al dia, tres dutxes a la setmana, energia per carregar els mòbils i llanternes, bicicletes, ombra i connexió via satèl·lit amb Starlink.

El motiu inspirador del camp AXO és l'amfibi axolot (*Ambystoma mexicanum*), axolotl en la llengua nativa nàhuatl, que es parla a Mèxic que vol dir "monstre aquàtic". Té unes particularitat fascinants que li permeten regenerar qualsevol part del seu cos en cas de danys o pèrdues. Extremitats, òrgans interns, medul·la espinal, fins i tot el cervell. Actualment es troba en vies d'extinció encara que se'l reprodueix en aquaris, ja que té un gran interés per la ciència i la medicina. El camp Axo aporta part dels seus ingressos per la recerca i conservació d'aquesta meravellosa criatura, i es font d'inspiració i creativitat.

El camp Axo té un vehicle mutant amb la forma de l'axolot, (aquí en la imatge en fase de muntatge, sobre un vell autobús). Aquest ArtCar porta sortidors de foc i 40.000 watts de so, i pot acollir unes 40 persones en les seves diferents plataformes. Els membres del camp van fent torns cada dia en les seves sortides, per vetllar pel seu funcionament.

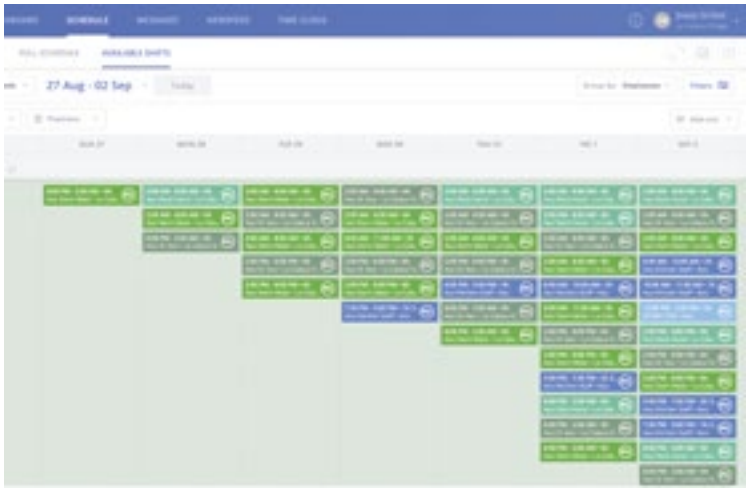

Panell d'activitats de voluntariat per fer al AxoCamp. Cada participant del camp ha de fer un mínim de tres voluntariats que cal triar en aquest panell online, i també es podran veure apuntats en una pissarra. Les activitats poden ser de cuina, neteja, i també diverses sobre el AxoCar, el vehicle mutant Axolotl.

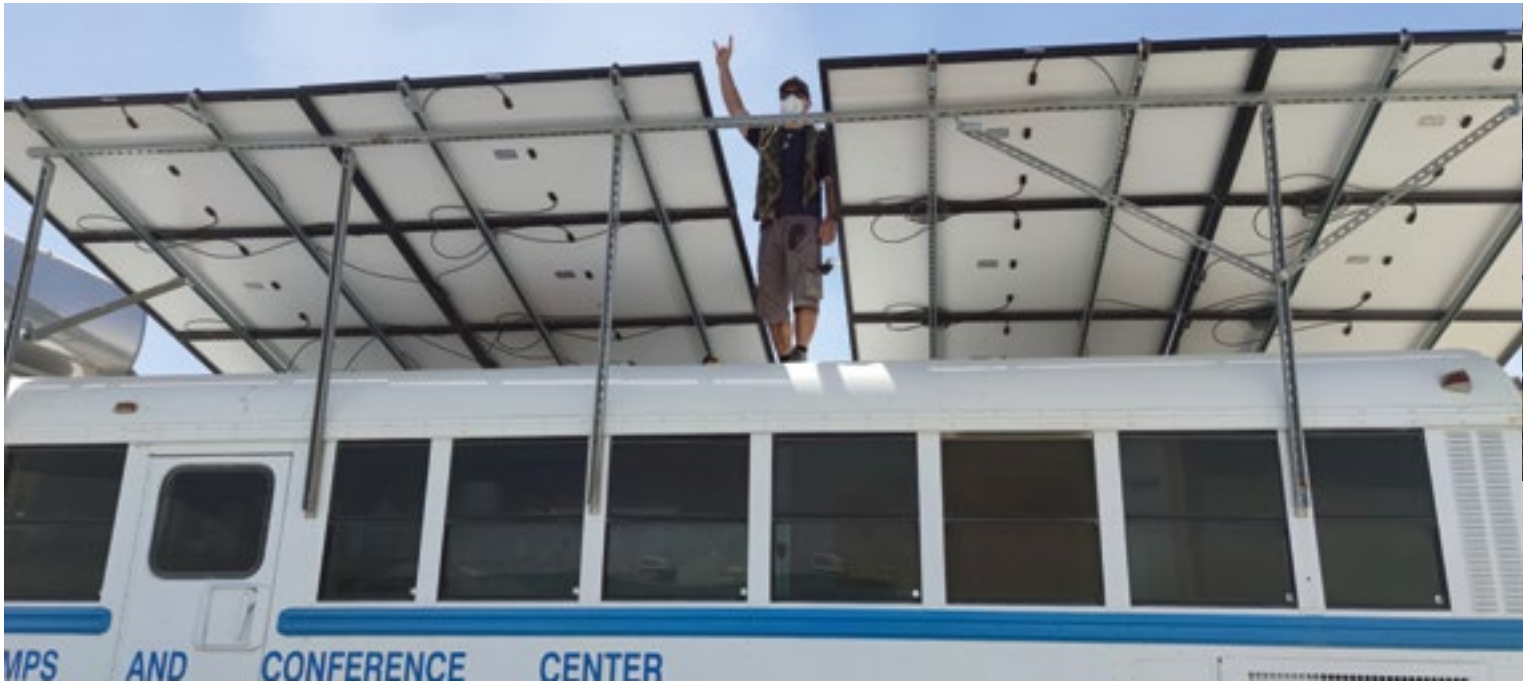

A l'esquerra jo en un dels meus serveis de cuina amb el nostre cuiner. A dalt el Dani fent neteja de les plaques solars.

Amb Johnny Geary, artista de Los Angeles.

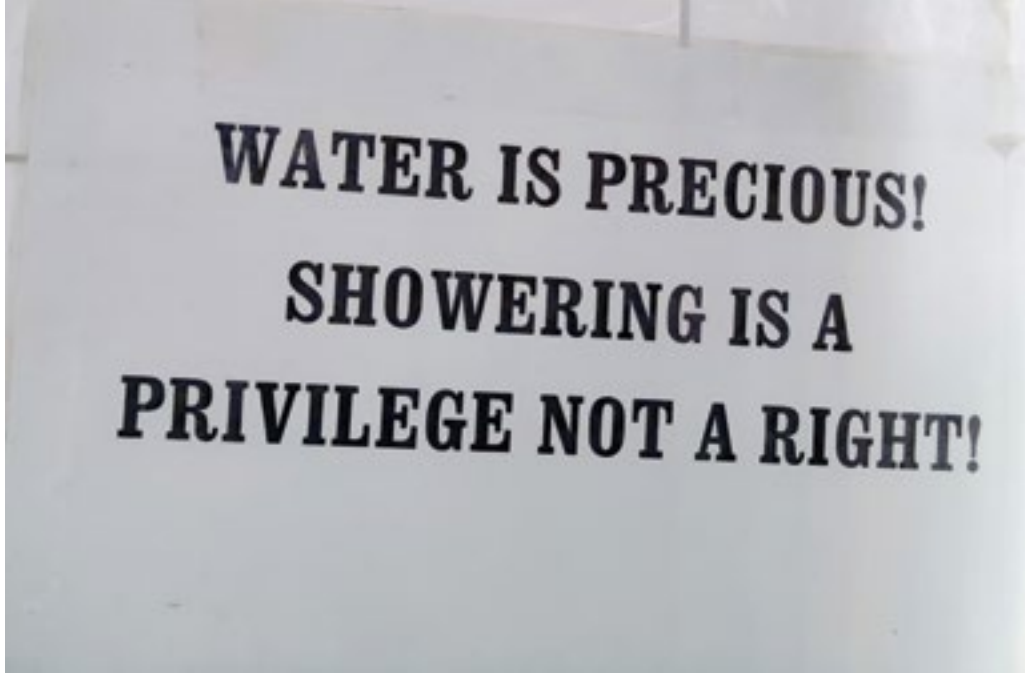

Tenim la possibilitat de fer tres dutxes a la setmana, tot un privilegi!

Durant els dies de l'event l'únic mitjà de transport autoritzat són les bicicletes (a part dels vehicles mutants). Al camp tots tenim una bicicleta assignada. També hi ha un taller per reparar-les (porten uns quants anys rodant per aquest desert), en David Knipp n'és un dels responsables. De fet ell té una empresa que fabriquen tricicles elèctrics per fer de taxi. La seva filosofia: arreglem la bici junts i així aprens com es fa.

La meva bici!

Centre de recàrrega de mòbils, llanternes i altres gadgets. Les plaques solars al màxim.

La tassa és un distintiu 'Burner' per excel·lència i per sobreviure al BM cal portar sempre a sobre una tassa penjada. No hi han vasos ni tasses enlloc. Tot lo que es serveix de beure, al camp o a qualsevol lloc, t'ho fiquen en la teva tassa.

El LoopHole

L'endemà de la nostra arribada iniciem el muntatge de la nostra instal·lació en el lloc on ens havien indicat, a uns dos kilòmetres del nostre camp. Tenim permís per anar-hi amb furgoneta durant tres dies, després sols està permès circular amb bicicletes i ArtCars per la Playa.

Ho portem tot molt ben estudiat i preparat, però la nostre principal dificultat és el sol implacable que cau i la sequera extrema. Bevem aigua sense parar, uns cinc litres al dia. També cal ingerir algun complement de sals minerals, ja que el 90% de l'aigua es perd amb la suor i les sals de l'organisme.

Apareix un artista de Reno, amb arrels escoceses, que vam conèixer al Generator. Ens dona un bon cop de mà.

De tant en tant cal buscar una mica d'ombra per refer-se i no quedar deshidratat.

Durant el muntatge va fer aparició per primer cop les tempestes de sorra, millor dit de pols, una pols finíssima que se't fica per tot arreu. Cal portar mocador per tapar boca i nas, i ulleres de protecció super hermètiques.

El Sassy és un dels responsables de l'organització del BM que té cura dels artistes. Ens portava cerveses fresques o qualsevol cosa que necessitessim. Un dia ens va portar una mena de 'paella'!

Durant el muntatge passen sovint els ASS (en anglès 'cul'), Art Support Services, que ofereixen ajuda tècnica durant el muntatge, i algun cop ens porten menjar i beure, i sobretot abraçades!

El dissabte dia 26 arriba el Dani des de Londres, ara tindrem més mans per acabar la instal·lació.

Per fi, el diumenge dia 27 al matí acabem el muntatge del LoopHole. Ara sols falta provar tot el sistema elèctric i de control digital. Esperem que es faci de nit. Avui a mitjanit obren les portes del Burning Man. A veure que passa.

Ja s'ha fet de nit, amb aquests cels infinits, d'un meravellós degradat de color rogenc i violaci darrere les muntanyes Black Rock. Un moment màgic. Connectem tots els cables, encara sense soterrar, sols per fer un test, posem marxa el generador, esperem 30 segons i... funciona! Les llums de colors comencen a girar. Uauuu! Ens abracem, ho hem aconseguit! I llavors comencen a aparèixer gent amb bicicletes de tota mena, girant com a bojos dins el LoopHole, desenes, centenars de bicicletes. I al cap d'uns minuts apareix un vehicle mutant, amb forma de piano, amb un cantant tocant i cantant en viu. Uaaalllla, la màgia ha començat!

Dilluns dia 28. Els vehicles no-mutants ja no poden circular, sols les bicicletes. Al nostre camp ens proporcionen una bicicleta a cadascú, una mica atrotinades, però un recurs indispensable en aquesta immensitat.

Amb el Dani anem a protegir el generador amb una caixa de fusta que hem construït i enterrar els cables El sol implacable.

Avui ha estat un dia dur, estem petats, anem directes a la Shiftpod a dormir. Però el Johnny, l'artista del camp que viu a Los Angeles ens diu: "Ei que l'AxoCar està apunt, i anem a veure el LoopHole, no us ho podeu perdre!"

Ups, brutal, se'ns passa la son de cop. Pugem al AxoCar i arranca. La música a tot drap, foc a dreta i esquerra. Viatja molt a poc a poc, com si flotés. Som una bona colla de membres del camp a dalt de la plataforma. La música trepidant (de fet cal portar taps a les orelles!). Per allí on passem la gent ens saluda, crida, balla, ens tiren coses, comencen a seguir-nos amb bicicletes desenes de *burners*, altres artcars ens saluden fent cremar les seves torxes de foc. Passem per davant l'imponent Babel i el cor batega intensament. Una experiència difícil d'explicar.

Ens apropem al LoopHole, molt poc a poc, lentament, girant al seu voltant, com una nau espacial que es vol acoblar a un altra. La música és delirant, la gent apareix de no se sap on, centenars de persones arriben i ballen de forma frenètica.

El David treu una tauleta, que tenim connectada pel wifi que genera el LoopHole i des d'on es poden controlar el color i les animacions de llum. La tauleta passa de mà en mà i la gent al·lucina. Hem triomfat!

Llavors conviden al David a 'punxar', diu 'no tinc ni idea de com funciona aquesta taula, però a veure que surt'. Treu l'ordinador, el connecta a la taula i fa una sessió que deixa la gent atrapada, l'ambient és indescriptible. Estem dins del somni.

vimeo.com/892932974

El LoopHole és una instal·lació modesta, en som conscients des de l'inici de l'aventura, però quan es fa de nit i la llum dels LEDs comença a girar i a fer animacions màgiques, es converteix en un pol d'atracció. De lluny la gent ho veu i apareixen bicicletes que comencen a girar i girar al seu interior. Mentre dona voltes una noia exclama: 'les llums em seguixen!'.

La gent ens abraça i felicita, i ens dona les gràcies per compartir aquest art.

I quan es fica un vehicle mutant al davant amb la música la gent comença a ballar i la plataforma esdevé un espai de gran protagonisme. Hem superat les expectatives!

vimeo.com/849608829/3f5a2d3a1e

Vehicles mutants

Rocket Car de l'artista californià David Best. Construït l'any 2003 amb un Cadillac Sedan DeVille de 1973 com a base, mesura més de 12 metres de llarg.

Els vehicles mutants, o també anomenats ArtCars són vehicles modificats que presenten unes característiques singulars, per la seva estètica o enginy. Alguns són cotxes a motor, altres moguts amb pedals però la gran majoria són vells autobusos modificats o sobre els quals es construeix una estructura amb les més variades estètiques. Molts porten plataformes que la gent pot pujar i viatjar amb ells. També la gran majoria porten potents equips de so, llums LEDs, làsers i sortidors de foc. Els ArtCars són els únics que poden circular per la Playa els dies de l'event, però per fer-ho primer han de passar una revisió tècnica al Central Services. Un dels més famosos era el Mayan Warrior, però que malauradament es va cremar en una carretera de Mèxic fa uns mesos. El seu finançament va a càrrec de grups de persones o de camps, amb les seves aportacions i amb campanyes de micromecenatge. La creativitat no té límits.

David Best's new art car

El Pulpo Magnífico

Phoenix de Marie Poliak i el seu equip de Las Vegas.

MetaPhoenix de Marie Poliak i el seu equip de Las Vegas.

Titanic's End. titanicsend.com

EMPIRE , un projecte en el que han treballat vuit anys

Un "extintor" carregat de gas Propà!

The Golden Gate Bridge

LED-Zeppelin

Preparant els drons

Aquest elefant portava música bhangra i un dia s'hi va cel·lebrar un casament estil indú.

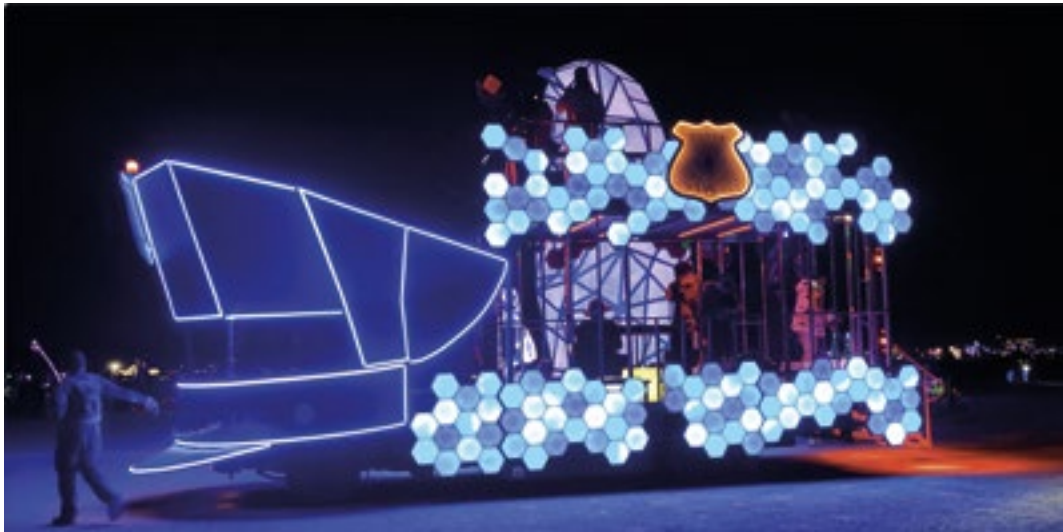

El pulpo magnífico

Deep Playa Taxi

AxoCar

L'AxoCar és el vehicle mutant del nostre camp, basat com ja em explicat en la forma de l'axolot, l'amfibi amb extraordinàries propietats auto-generatives. Va equipat amb 40.000 watts de potència de so, sortidors de foc de gas propà, i llums LED. Està construït sobre un vell autobús escolar. Al darrera porta enganxat un generador industrial i unes guies per penjar les bicicletes de l'equip. L'equip que el manega està format per un capità, que pren les decisions, un conductor, que ha de tenir experiència portant autobusos, un navegador, que porta els mapes i GPS, dos controladors dels accessos pel públic, dos controladors a les plataformes, i uns parell més que controlen a terra i fan indicacions lluminoses a la resta del equip. I sempre viatja amb un DJ, alguns del camp Axo i altres convidats de reconeguda fama internacional. Els equips van canviant cada dia amb els voluntaris del camp.

Tots els membres del camp participen en el muntatge de l'AxoCar. Hi ha la part de l'estructura externa, que li dóna la forma singular, les dues plataformes superiors, el potent equip de so i tot el sistema de foc que ha de passar una estricta supervisió.

Quan ja està muntat es fa una 'formació' a tots els membres del camp, explicant la filosofia i les responsabilitats de cada voluntari que acompanyarà l'Axo en les seves sortides.

axolotlartcar.com

L'interior de l'autobús és per ús exclusiu de l'equip, és descansa de les llargues vetllades, molts dies tota la nit fins la sortida del sol i més enllà.

En cada sortida l'Axo porta diferents DJ, alguns famosos internacionalment: Polo & Pan, Kruder & Dorfmeister i altres.

L'AxoCar també porta en cada sortida un personatge molt singular: el Dr. Axo. Porta a les mans el llibre que explica de forma gràfica les singulars característiques de l'axolot i el projecte de recerca i conservació de l'espècie, així com les característiques de l'AxoCar. A mi em van nomenar **Dr. Axo**.

En els seus viatges per la Playa l'Axo va fent parades davant algunes grans instal·lacions, fa sessions de música amb diferents DJ i la gent pot accedir a les plataformes. Les sessions s'allarguen fins que surt el sol i més enllà.

Aquí en aquesta imatge podem veure la instal·lació 'Balloon Chain" de Robert Bose amb 300 globus d'heli que el Dani va participar en el muntatge.

Al cel la lluna, que aquell dia feia el ple, es va pondre darrere les Black Rock al mateix temps que sortia el sol al costat oposat del desert..

Tycho sunrise DJ set

vimeo.com/892938974

Instal·lacions

"Temple Anam Cara" de: A Celtic Light and Obsydian Studios creation (San Francisco, CA, USA). @templeanamcara

"Awaken Thee" de Darrell Ansted (Boulder, CO, USA)

"Empyrean Gate" de Anthony Fieldman and James Tramel, with the Entheos Community Artist Collective (San Francisco, CA, USA)

"Infinity" de Matt McConnell (Raleigh, NC, USA)

"Over Ruled" de Cody Smith & Looking Up Arts (San Francisco, CA, USA)

"Moroccan ParTea" de Hind Baghdadi (Kenitra, Morocco)

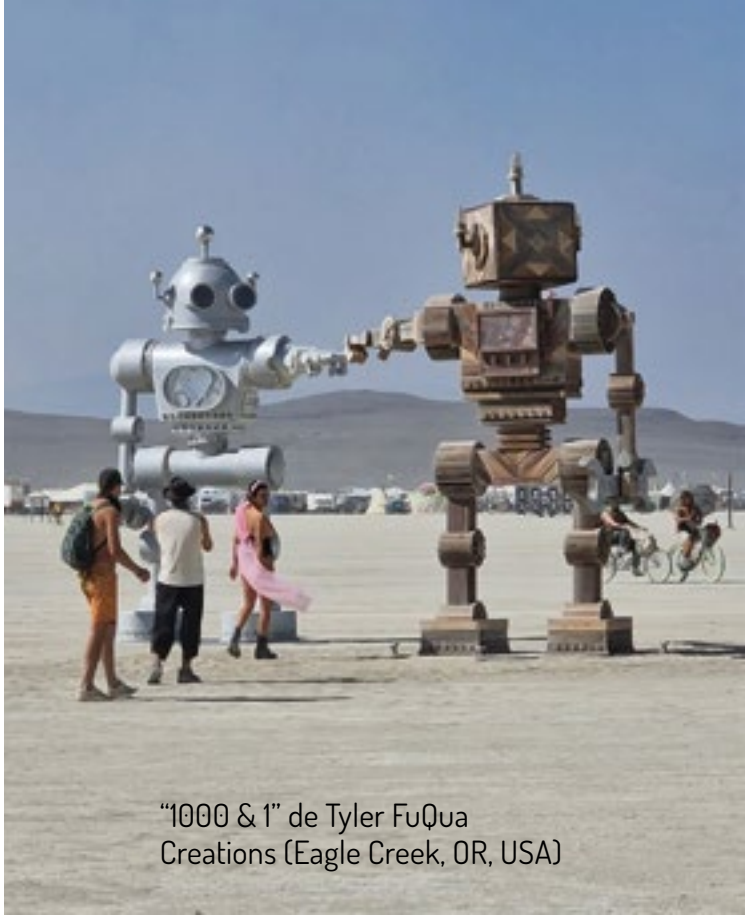

"1000 & 1" de Tyler FuQua
Creations (Eagle Creek, OR, USA)

"Big Spinning Wheels" de
PDA (Roxbury, NY, USA)

"Black Rock Station" de Black Rock Transportation Company
(Felton, CA, USA)

"ATABEY's Treasure" de NiNo
(Trujillo Alto, Puerto Rico)

"Queen Cobra" de Andrea Greenlees, Andy Tibbetts, and Josh Haywood (London, United Kingdom & Reno, NV, USA)

"Odyssey" de Clayton Blake Art (Currumbin Queensland, Austràlia)

"Invisible Trojan Unicorn" de Invisible Pink Unicorns (Los Angeles, CA, USA)

"Mona" de Miao He (Shehong, Xina)

"1000 Hands" de Nicholas DeBruyne & Maria Gotay i Wevolve Labs & Art Island (Austin, TX, USA)

"Vagr" de Misha Libertee (Yerevan, Armenia)

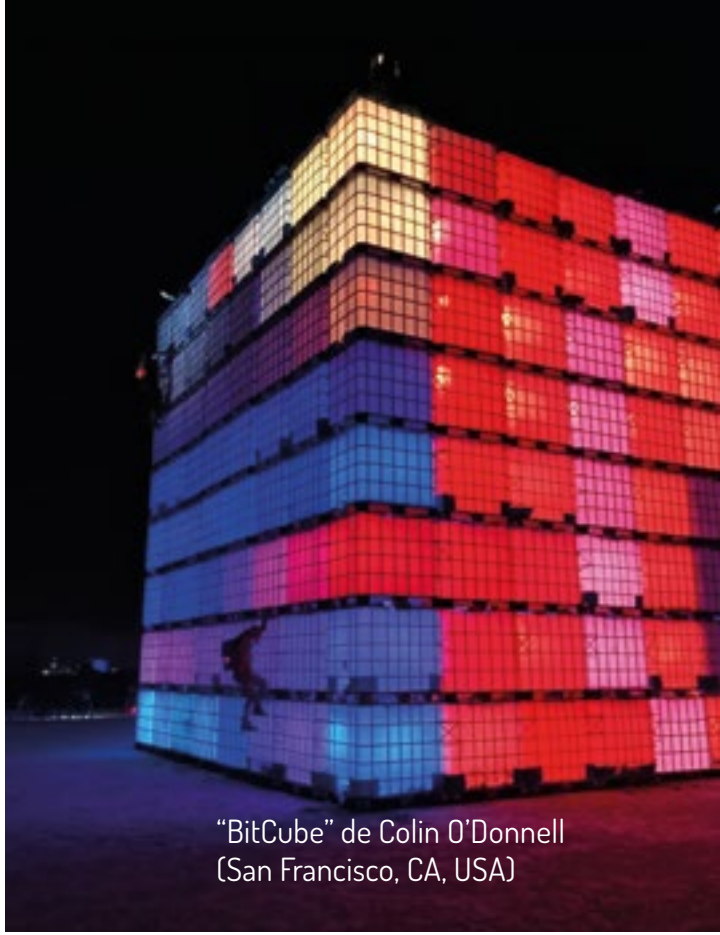

"BitCube" de Colin O'Donnell (San Francisco, CA, USA)

"Jíbaro Soy..." de Mark Rivera aka Kidnetick
(Bayamón, Puerto Rico)

"Wings of Glory" de @adrian_landon

"Mariposa" de Christopher Schardt
(Oakland, CA, USA)

"Burden of The Beast" de Walker Babington
(New Orleans, LA, USA)

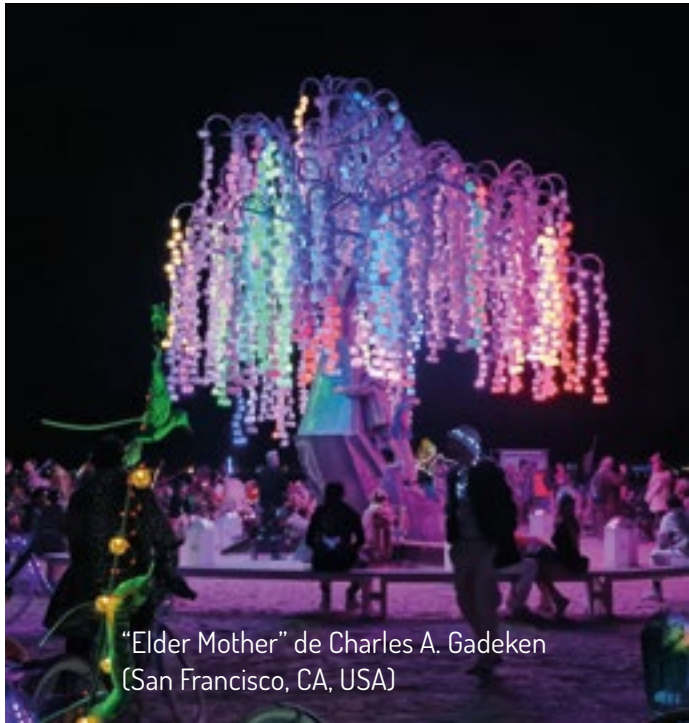

"Elder Mother" de Charles A. Gadeken
(San Francisco, CA, USA)

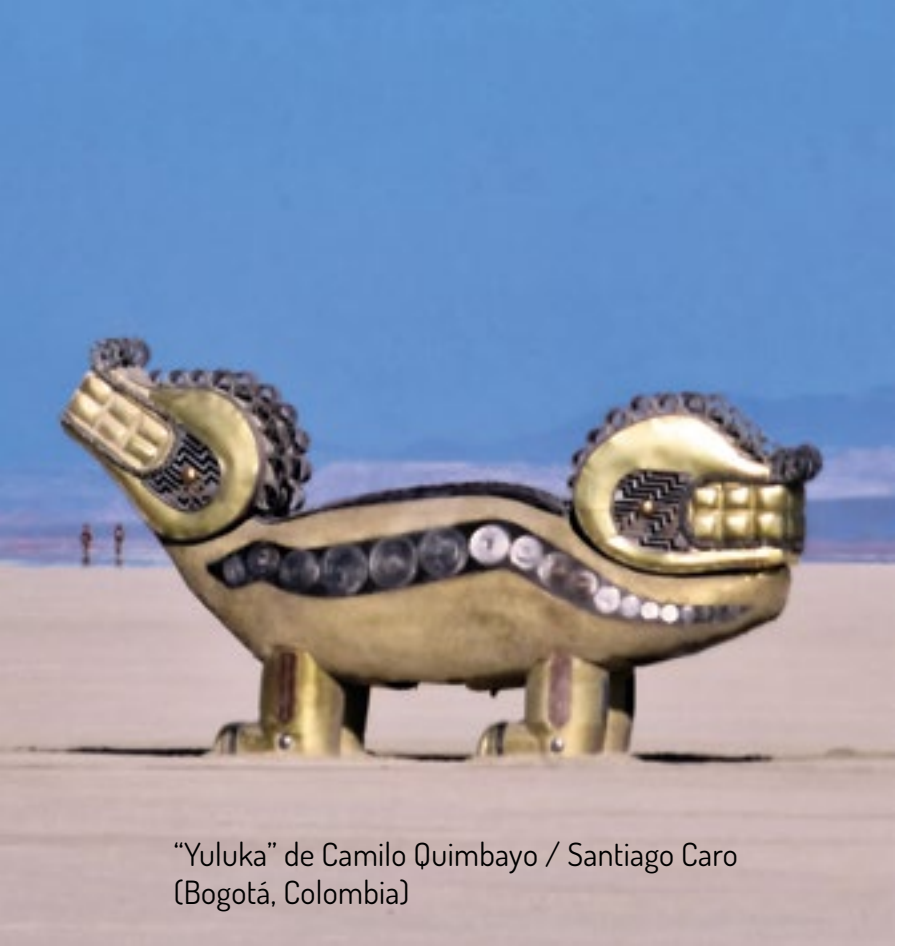

"Yuluka" de Camilo Quimbayo / Santiago Caro
(Bogotá, Colombia)

"Complexahedron" de: L'Attitude
Collective (Petaluma, CA, USA)

"The Ursas" de Jen Lewin
(Brooklyn, NY, USA)

"Spiruvious" de BoKo Fine Art
(Las Vegas, NV, USA)

"CREATING THE UNIMAGINABLE"
deWalid Nasrala - Twilight Language
(San Francisco, CA, USA)

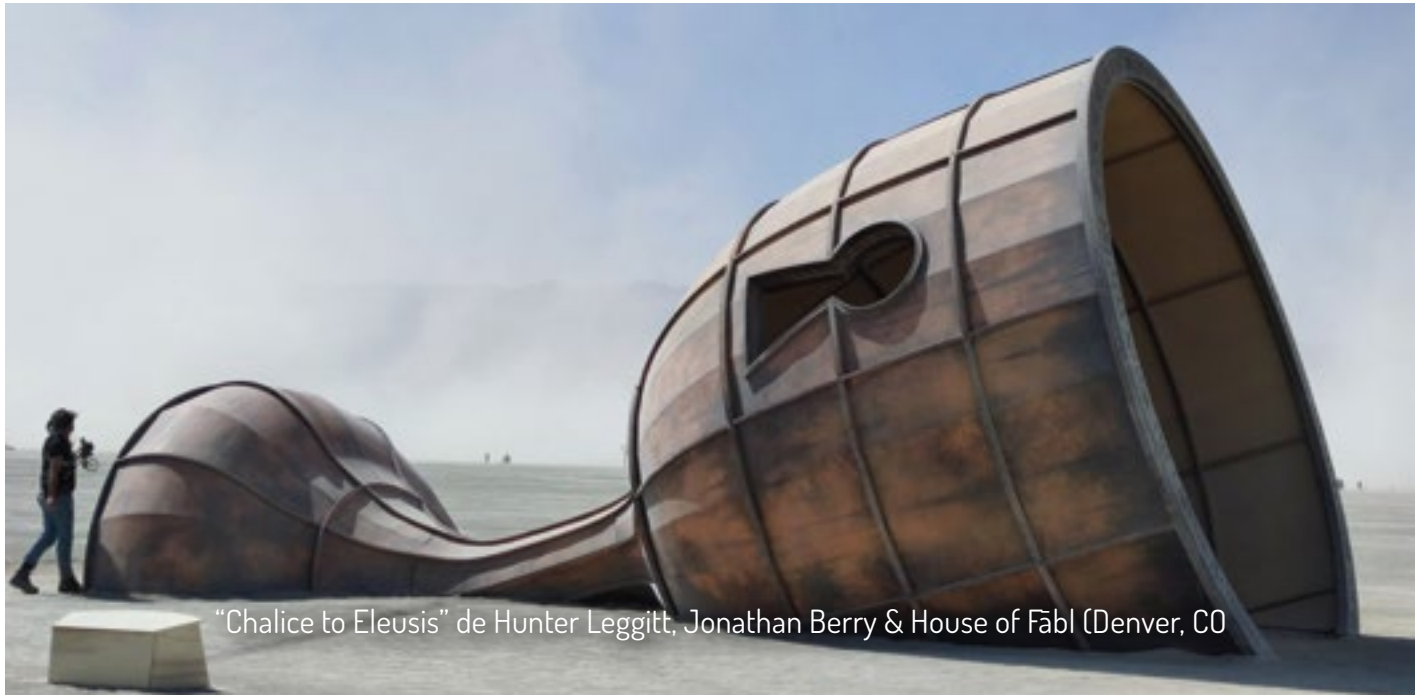

"Chalice to Eleusis" de Hunter Leggitt, Jonathan Berry & House of Fābl (Denver, CO

"The Spirit of the Healing Siren" de Turburam Sandagdorj alies Sturo

"Build A Seat 2.0" de Mo Osunbor
(Brooklyn, NY, USA)

"Oneirotica" de Kirsten Berg (Berkeley, CA)
Reflecteix una fusió de dues forces que ens mouen a través nostre.

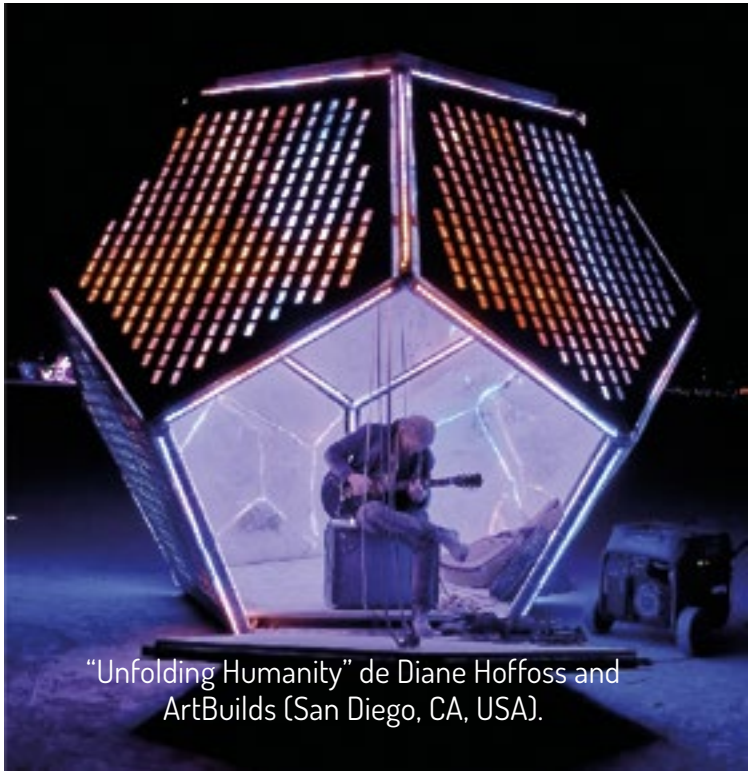

"Unfolding Humanity" de Diane Hoffoss and
ArtBuilds (San Diego, CA, USA).

Aquesta és una petita mostra de les instal·lacions que hi havia a la Playa, les que vam veure i fer fotos, però hi havien centenars que no vam veure en aquesta apoteosi creativa.

Llista i descripció oficial de totes les instal·lacions:

burningman.org/about/history/brc-history/event-archives/2023-event-archive/2023-art-installations/

"Project Flashlight" de Neal Strickberger (San Francisco, CA, USA)

Els camps

En aquest camp serveixen tota mena de tes i fan música en viu

Mols camps oferien una amplia i variada música en viu, també s'oferien molts workshops i xerrades de tota mena.

Altres oferien menjar i veure, des de llimonada fresca fins a tequila passant per combinacions exòtiques d'alta graduació.

DISTRIKT

És una organització artística i musical sense ànim de lucre que dóna suport a una comunitat inclusiva i diversa d'intèrprets i artistes mitjançant esdeveniments, associacions, participació de la comunitat, educació i creació de relacions.

distrikt.org

En aquest camp podies descarregar la teva 'motxilla' vital.

A BRC hi han 44 camps que reparen bicis (de franc naturalment).

També hi ha un camp pels 'rangers' responsables de seguretat de BRC.

Per ser Ranger voluntari cal omplir una enquesta molt específica:

burningman.org/event/participate/volunteering/teams/brc-rangers/

Un ranger al Temple

Amb el Dani ens vam trobar en un camp que donaven cervesa i sidra fresques. Un petit tresor enmig del desert.

MYSTIC Camp

Es defineixen com "Una barreja de talent creatiu i energia. Inspirats per una sensació de misteri i meravella, percebem la consciència de "Tots som un". Els místics animen l'esperit enigmàtic a explorar una connexió més profunda no només en aquest planeta i tot el que hi ha dins, sinó en el regne de tot l'Univers. El camp Mystic és un experiment en curs sobre el poder de l'amistat, l'amor, l'expressió artística, el compromís i l'exploració cap als confins més llunyans del desenvolupament humà i més enllà. La celebració i la recerca de la felicitat amb sentit és el que ha mantingut aquesta comunitat any rere any a mesura que creix tant en nombre com en potencial de grandesa".

campmystic.org

Thunderdome (la cúpula del tro).

En aquest camp emulen les lluites de la ficció post-apocalíptica de MadMax. Un espai on la gent s'apunta a 'lluitar' amb pals d'escuma, penjats d'unes cordes amb una coreografia gòtica i el públic dalt de l'estructura geodèsica, amb una música punk-heavy ensordidora.

vimeo.com/892937832

Holi Camp, aquí et posaves nu al fons del túnel on t'"afusellaven" amb uns canons d'aire comprimit i pintura, amb l'eufòria dels participants. El David i el Dani van participar-hi i així van quedar (jo em vaig escapolir:-).

The Alchemy Una enorme piràmide, de 22m d'alçada, amb espectaculars projeccions a les parets exteriors generades amb IA i a l'interior sessions de música i workshops transformacionals, 24h cada dia. El seu lema és: "Transforma't tu mateix, transforma el món. Viu la metamorfosi radical en un viatge per les set etapes de l'Alquímia, en sinergia amb els set dies de Burning Man".

playalchemist.com

Hi havia diversos camps de serveis d'emergència. Entre ells aquests d'"emergències mèdiques i salut mental" on un dia hi vaig anar a prendre'm la pressió de la sang. Una noia dels sanitaris em feia preguntes i les anotava en una tauleta: edat, pes, patologies prèvies, gènere.... vaig dubtar un moment davant la seva estranyesa, "ah clar, el meu gènere", no tenia que ser evident per la meva aparença. Em va atendre un cardiòleg jove i em diu "estàs a 18, és alt, però no és la pressió més alta de l'univers. Si no tens mal de cap tot va bé".

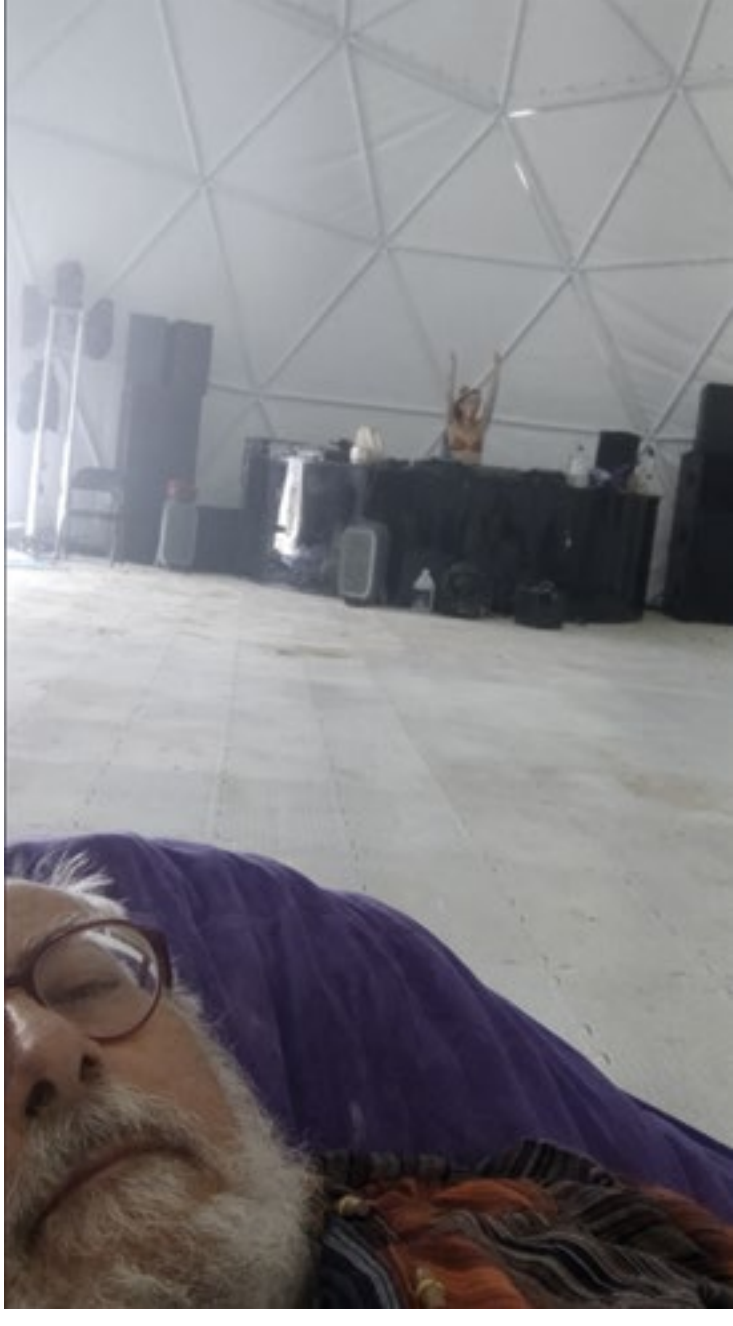

Els nostres veïns. tenien tres *domes*, unes cúpules geodèsiques enormes. A l'interior hi feien sessions de música relaxant, amb un grans coixins per contemplar al sostre les projeccions psicodèliques. Un dia de les pluges vaig anar-hi. Estava jo sol, una noia preciosa ficava música, Pink Floyd (remasteritzada 'tecno' però), em va portar menjar, beure i amb una colònia em va netejar les mans. Era real? Un somni? Un àngel? Era al cel?

A les nits el bullici era indescriptible. Milers i milers de bicicletes i centenars de vehicles mutants circulant caòticament per la Playa, visitant instal·lacions o simplement gaudint del lloc i el moment; focs, làsers, gent ballant per tot arreu i una música que provenia de tot arreu. Tot l'horitzó era un espurnejat de llums de colors dels camps en plena activitat. Difícilment es pot viure un ambient així en un altre lloc.

vimeo.com/893374903/5a7489389e

Espontanis

Balloon Chain de Robert Bose
instagram.com/balloonchain

Passejant pels diversos carrers de BRC ens podem trobar tota mena de personatges que fan la seva pròpia performance: un que va inflar 300 globus vermells amb heli i que els anava movent per la Playa amb bicicleta i que tothom podia fer volar. La noia que oferia una copeta d'alguna cosa forta i el noi que feia fotos, les imprimia amb paper fotogràfic i després voltava amb una bicicleta regalant-les. Els que oferien llimonades al mig del desert, els que oferien abraçades de tres tipus, i tanta i tanta imaginació compartida.

El nostre amic Juju amb la seva 'Factoria de Cors' que viatjava arrossegant un carretó amb els seus cors, i que els regalava, junt amb les seves abraçades, també feia jocs de màgia espectaculars. Viu a París però viatja pel món regalant somriures i abraçades... amb un gran cor.

En molts camps hi havia pianos i sovint un espontani s'hi asseia i improvisava un concert. Hi havia artistes amb un talent extraordinari. Totalment anònims.

Vehicle solar autònom unipersonal. La cultura 'maker' hi és ben present.

vimeo.com/893487158/27c1c094dc

(cc) Foto Duncan Rawlinson duncan.co/Burning-Man-2023

L'enllaç

Mary i Jeremy, dos dels liders del camp Axo es van casar davant la instal·lació Oneirotica. L'AxoCar hi va posar la música i el foc.

La bicicleta màgica

Durant tot l'event la bicicleta és un element fonamental, indispensable. Hi han bicicletes de tota mena (algunes ja elèctriques que estan força qüestionades per la seva velocitat). La gent les decora, sobretot amb petites tires LED que a més de l'estètica les fan visibles en les frenètiques nits i amb el pas frenètic i caòtic dels vehicles mutants. És una recomanació que es fa a tothom, si voltes per la Playa ves senyalitzat amb llum.

Un dia que exercia de **Dr. Axo** a l'AxoCar, quan ja es feia fosc, vaig despistar-me i l'Axo va marxar amb el volum de la música a tota màquina. Jo vaig anar al darrere corrent intentant aturar-lo, però ja era massa tard, els accessos eren tancats i la gent estava ballant a les plataformes i no em van veure.

Total que em vaig quedar sol allí, al mig del desert, amb aquell cel rogenc infinit darrere les Black Rock. Se sentia de lluny gent udolant, cosa que acostumen a fer molts quan es pon el sol. De sobte m'he n'adono que no vaig senyalitzat, no tinc la llum frontal, no porto aigua i sobretot no tinc bicicleta. I a més porto les ulleres de sol! Estic al mig de la Playa, perdut, tot l'horitzó al meu voltant es veuen pampallugues de llums i línies làser girant. I comença a més una tempesta de sorra. Veig un punt singular proper, és el temple. Camino cap allí per buscar refugi. La imatge a l'interior és fantasmagòrica. Algú canta, algú plora, molts s'abracen. Descanso una estona però vull tornar al nostre camp, beure aigua i dormir. A l'horitzó ja no es veuen les llumetes, impossible orientar-se. Algú em diu: seguix la lluna. Efectivament, al cel es veu ben bé la lluna plena. Com no se m'havia acudit, la lluna marca el sud-est que és on es troba el nostre camp. Me les emprenc a peu amb una caminada solitària per aquest desert de pols finíssima, que no deixa veure res més enllà d'uns metres. Sols la lluna al cel. Espero que un vehicle mutant no m'atropelli.

Al cap d'una estona de caminar, d'enmig de la tempesta sorgeix un personatge estrafolari amb una bicicleta i em diu: "necessites una bicicleta, aquesta és per tu". Ostres "i tu?" dic jo. "No et preocupis jo ja en tinc un altra, i desapareix com un fantasma. I quan encara no m'havia recuperat del desconcert i oh sorpresa apareix un nou àngel, una noia, molt jove, que em diu: "necessites una llum", i em dóna una tira de llumetes LED, i també desapareix en la foscor. Era la màgia del Burning Man? Sí.

Ara ja m'havia passat la son i vaig rondar tota la nit amb la meva nova bicicleta màgica. Flotava per sobre el desert, sense gravetat.

El temple

!Temple of the Heart" de Ela Madej and Reed Finlay (San Francisco, CA, USA)

(cc) Foto: Duncan Rawlinson duncan.co/Burning-Man-2023

TEMPLE OF THE HEART

El Temple, un lloc màgic per excel·lència. El centre emocional, el cor de Black Rock City.

Els seus creadors el defineixen com "Un vaixell per reconnectar amb els nostres cors i un espai per a la curació comunitària. Amb espai per a qualsevol persona que processi el dol, ajuda a canalitzar-lo cap al cel. A través de flors, cordons d'Europa de l'Est i energia femenina càlida, Ella indueix els sentiments d'amor maternal, acceptació i protecció."

El Temple tenia tres espais: l'altar de les roses, la cambra del cor i l'anell de les ofrenes.

També hi ha els 'Guardians del Temple', un grup de voluntaris que tenen cura de l'espai dia i nit.

Durant tot BM al Temple s'hi fan molts actes: concerts, rituals, trobades d'amics per fer homenatges de record.

És un lloc pel dol, per reflexionar, per recordar. Per a alguns, és un lloc per deixar-se anar. La crema del temple és un dels moments més emotius del Burning Man, ja que la gent accepta la seva pròpia mortalitat i la impermanència de totes les coses.

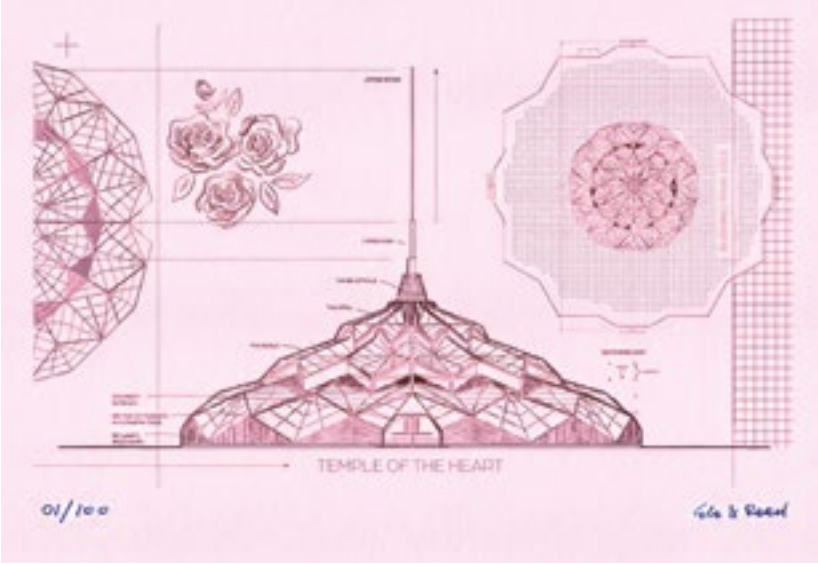

El concepte del Temple d'aquest 2023 era d'una flor, d'una rosa, reposant de cara a terra. Dibuix d'Ela Madej i Reed Finlay, edició de 100 exemplars per la gent que aportava $500 al Kickstarter.

www.temple2023.com

Les parets del temple estan recobertes de fotografies i dibuixos, també escrits, poesies, dedicatòries i objectes. Sobretot de persones estimades que ens han deixat, però també hi podem trobar records d'animals de companyia, gats i gossos que durant uns anys van ser també estimats.

L'ambient al seu interior és altament emocional: gent que plora, que canta, que medita, que s'abraça. Un espai màgic que ens recorda l'anhel de transcendència dels éssers humans.

Cada any es convoca un concurs d'idees, de propostes per construir el Temple. Cal haver participat al BM diversos cops i sobretot haver construït alguna cosa significativa, per demostrar experiència.

Aquest any el Temple ha estat dissenyat per l'artista Ela Madej, d'origen polonès i resident a San Francisco i Reed Finlay, arquitecte resident a Los Angeles, amb tot un equip d'artistes i voluntaris durant un mes.

La construcció es finança amb una petita part per l'organització, especialment temes logístics, però la gran part de recursos s'aconseguixen amb un micromecenatge, aquest any han aconseguit $160.000.

(cc) Foto Duncan Rawlinson duncan.co/Burning-Man-2023

El Man

Cada any els organitzadors del Burning Man proposen un lema, aquest any era ANIMALIA. La instal·lació principal i emblemàtica del BM és el Man, la gran figura humana que es situarà al centre de Black Rock City i que es cremarà al final. Cada any es convoca un concurs d'idees i se n'escolleix una que l'organització finançarà en part i uns cent voluntaris construiran durant unes setmanes abans de l'event. Aquesta edició es van presentar onze propostes. L'escollida ve ser "The Hive" (El rusc), dissenyat per Tim Bremner.

Tim Bremner és un dissenyador, artista i director creatiu d'Oakland que ha anat a Black Rock City des de l'any 2001. Tim va endinsar-se en els patrons Art Nouveau, per a 'Hive Man Base' va dissenyar tot el concepte utilitzant només dues mides d'hexàgon per fer-ho senzill, però increïblement complex alhora.

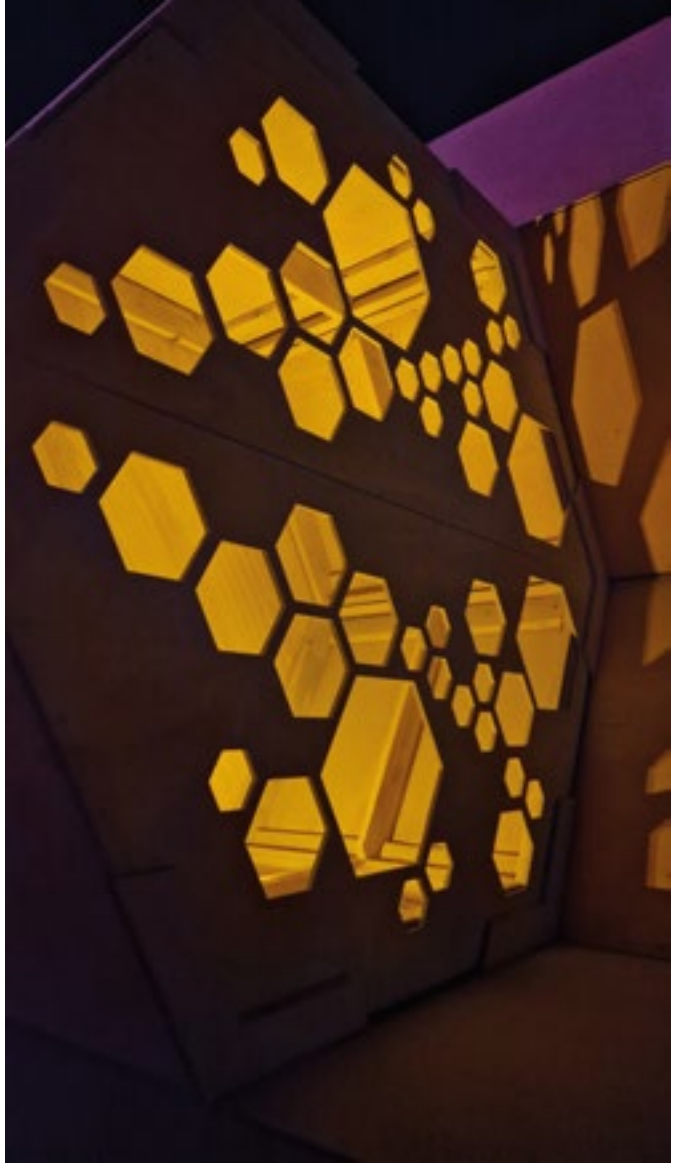

Les diferents propostes presentades pel Man d'aquesta edició es poden veure aquí:

journal.burningman.org/2023/02/burning-man-arts/brc-art/the-2023-man-pavilion/

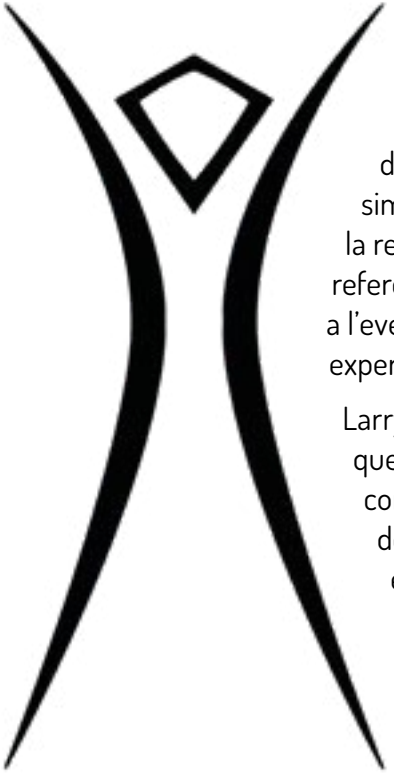

La figura del Man al Burning Man representa diversos significats, depenent de la interpretació de cada participant. Segons els fundadors, el Man simbolitza la naturalesa efímera de la vida, la creativitat, la rebel·lia i la renovació. El Man també és un punt de referència i un centre de comunitat per als assistents a l'event, que es reuneixen al seu voltant per compartir experiències, art i cultura.

Larry Harvey, un dels fundadors del Burning Man, deia que el Man era "un punt de trobada, un centre, un compàs per explorar la frontera del desconegut". També deia que el Man era "una metàfora de tot allò que ens fa humans i de la nostra capacitat de superar els límits". Harvey defensava que el Man no era una simple escultura, sinó una obra d'art participativa, que convidava els assistents a col·laborar, crear i compartir les seves experiències.

Babel

"Chapel of Babel" de Michael Garlington.

És molt difícil descriure que era Babel. Una construcció totalment coberta de fotografies antigues inquietants. A l'interior hi han laberints i espais sòrdids, com el d'una mena de 'confessionari' fosc al costat d'un gran retrat del pare de l'artista, a terra l'autor tira el tarot a uns visitants. Un calfred et recorre el cos.

michaelgarlington.com/chapel-of-babel

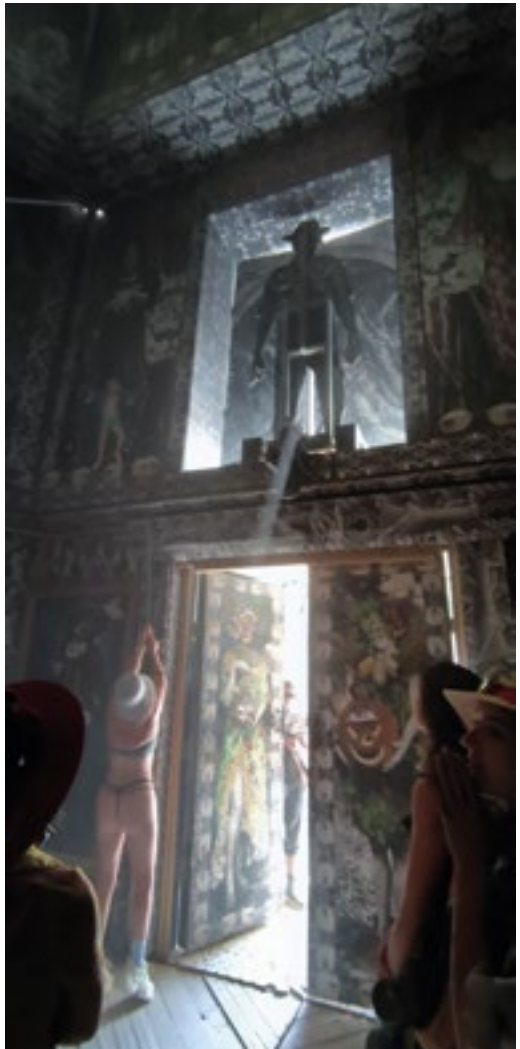

Tots els participants del Burning Man que sàpiguen tocar un instrument poden apuntar-se a la Black Rock Philharmonic, una orquestra efímera que actua en diversos punts de BRC. Assagen cada dia durant dues hores i fan concerts en diferents punts de BRC. El dia 1 de setembre van fer un concert davant Babel, amb milers d'assistents. La peça més emotiva va ser la interpretació de Bohemian Rhapsody de Queen, corejada per tots els assistents. A la meva esquena el TItanic artcar. La pell de gallina i llàgrimes als ulls.

vimeo.com/951305752

blackrockphilharmonic.org

Les pluges

Dia 2 de setembre. Contra tot pronòstic va ploure, i va ploure durant tres dies. Sembla que feia molts anys que no ho feia els dies del BM. Anava amb bicicleta per la Playa i se'm va començar a enganxar fang a les rodes, impossible d'avançar, i vaig haver d'abandonar-la. De sobte aquella pols tan fina del desert es va tornar un fang extremadament enganxifós i relliscós. Va ser un fort impacte, però no un drama. Va formar part de l'experiència.

Al camp es va convocar una reunió d'urgència i es van prendre mesures: s'han acabat les dutxes, cal estalviar l'aigua, no sabem quants dies durarà això, racionar el menjar, sols un àpat al dia. Voluntaris per fer passeres amb fustes. Cal fer recipients per les necessitats físiques, etc. Els líders estaven contínuament en contacte amb l'organització per radio i convocaven dues reunions al dia per informar de la situació.

Foto: Richard Downe

Foto: Jamen Percy. @jamenpercy.burn

Foto: @Stefano Berio

La crema del Man es va ajornar i la pitjor part la van tenir els que van quedar atrapats en vehicles als 5 Km de camí de terra d'entrada a BRC, sense poder entrar ni sortir.

Al nostre camp no va faltar la música i les abraçades. A les nits l'Axo engegava foc i música, i la festa no va parar.

Mentrestant el caos s'apoderava de la Shiftpod...

Foto: Benjamin Ortega @benjaminortega

Molts qualifiquen aquesta impressionat imatge com una de les millors mai fetes al Burnig Man, dos semicercles units. Una escena màgica impossible de recrear. Anunciava el vell pacte del cel i la terra al final de les pluges.

El foc

El dissabte era el dia anunciat de la crema del Man, però es va anar posposant. Al nostre camp durant les pluges i davant l'incertesa de l'esdeveniment, en John Geary va construir un petit Man i aquella nit es va cremar en una cerimònia local. Vam haver d'esperar dos dies més perquè s'anunciés la crema del Man oficial.

Per fi el dia 4 de setembre, dilluns, dos dies més tard del previst, el terra s'ha assecat i ja es pot circular per tot arreu. Per la ràdio s'anuncia que avui es cremarà el Man. Tots els vehicles mutants creen un gran cercle al voltant, tots els espontanis que fan foc també es reuneixen i fan el seu petit show. Milers de persones es comencen a congregar al voltant del Man, a una distància prudent. Hi ha tres cercles de voluntaris i bombers que miren que ningú s'acosti. Comença el gran moment.

El Man comença a cremar amb un gran castell de focs seguit per unes grans explosions. Al cap d'una hora, quan el Man s'ha reduït a un gran braser, deixen apropar la gent. Arriba la catarsi i milers de persones comencen a girar frenèticament al voltant de les cendres, molts d'ells nus. Encara hi ha bombers que vigilen que no s'apropin massa, però alguns embogits travessen corrent per entremig de les brases i el foc. Un grup d'espontanis s'ajunten amb tota mena d'elements de percussió, el ritme és frenètic. Molts es quedaran tota la nit girant i ballant. Per a molts la festa acaba aquí, però per nosaltres encara queda molt per fer.

"Chapel of Babel, Entre l'horror i la meravella" aquesta ve ser la segona gran instal·lació en cremar. També un gran nombre de persones creen un gran cercle. Sota la lluna i els estels d'aquesta nit tan clara Babel es converteix ràpidament en un gran foc. Entre les flames apareix el perfil de Larry Harvey, un dels fundadors del BM i autor dels 10 principis, que ens va deixar el 2018. Un homenatge.

Quan Babel ja queda reduït a un munt de cendres, en mig de la gentada i amb les cares de color rogenc pel foc, s'apropa un personatge, amb un abric llarg blanc pelut i un barret d'ales grans, em dona una polsera i me la fica a la canell i em diu: "això és per tu, perquè recordis aquest moment". És l'ull del drac.

L'endemà arriba el darrer moment, la darrera cerimònia, la més emotiva, la crema del Temple. Un dia més es reuneixen milers de persones al voltant, en un silencia absolut. Molt poc a poc comença el foc. Se senten molts plors. Amb la crema del temple se'n van i desapareixen tants records i tants moments de tanta gent...

Desmuntant el camp

L'endemà de la crema del Man vam començar a desmuntar el camp i l'AxoCar. Una part molt laboriosa de la feina va ser netejar de fang tot el material, tendes, passeres, taules, etc. I sobretot una feina importantíssima, no deixar rastre (Leaving No Trace). Els darrers dies per tots els camps es veia gent repassat minuciosament el terra per recollir fins el mínim fragment de qualsevol cosa que hagués caigut involuntàriament. Quan tothom ha marxat del Black Rock Desert es queden centenars de voluntaris i fan una darrera i sistemàtica recerca i fan un inventari del MOOP trobat (Mater Out Of Place).

El darrer dia quan ens vam llevar érem sols al camp, ja havia marxat tothom. Vam tenir una agradable sorpresa, algú ens havia deixat al costat de la Shifpod unes caixes amb menjar. Després de tants dies de menjar galetes salades i fruits secs va ser una benedicció. Fins i tot una síndria! (No sé d'on hauria sortit aquella síndria). I encara més, una garrafa amb 'HORCHATA DON JOSE" !!! Brutal! (Però resulta que és una beguda típica mexicana feta amb arròs:-)

Abans de marxar vam passar pel campament del Juju i els seus amics, que també estaven desmuntant la factoria de cors, i vam compartir amb ells els regals que ens havien deixat. Ens vam fer les darreres abraçades en aquest paradís d'utopia efímera.

Desmuntant el LoopHole

YES

Dia 6 de setembre, el darrer dia. Sobre la plataforma, sota el fang, on centenars de persones havien ballat, abraçat i gaudit, apareixia el dibuix de la Mare Terra, com si fos una troballa arqueològica, apareguda al mig d'un desert ancestral. El dibuix, inacabat, efímer per la seva funció, desapareixeria oblidat per sempre més en les restes d'un contenidor de fustes del Generator.

El final dels somnis sempre són nostàlgics. No voldríem que acabessin mai. Però tal com diuen els savis hi ha un temps per cada cosa i una cosa per cada temps. I el nostre temps en aquest somni s'ha acabat.

En l'emplaçament del LoopHole, un cop recollit meticulosament tot, en queda sols un petit rastre del cercle interior, que el desert en pocs dies difuminarà. El silenci torna a aquest immens espai, però ens queda un infinit ressò en la memòria de tanta gent.

Descompressió

A un parell d'hores de Reno, en direcció oest, trobem un espai paradisíac. Es tracta del Lake Tahoe que es troba entre Nevada i Califòrnia. És un llac immens d'uns 500 Km^2. Es diu que les seves aigües són les més transparents del món. Es troba voltat d'una vegetació exuberant de pins (*Pinus jeffreyi*), avets (*Abies concolor*) i les enormes sequoies (*Sequoia sempervirens*), aquests darrers són arbres que poden arribar als 100m d'alçada i viure més de 2.000 anys!

En alguns racons es formen unes petites platges de sorra que s'hi pot accedir caminant una estona per senders. Aquests dies fem cap aquí molts 'burners' fent el que s'anomena 'decompression'. O sigui, 'descomprimir' tantes emocions acumulades durant els dies del Burning Man. L'aigua és fresca ja que es troba a 1800m d'altura però et pots banyar durant hores alternant el potent sol sobre la sorra blanca. El contrast viscut és difícilment superable.

Una advertència en apropar-nos al llac: "A la platja de sota la roba pot ser opcional".

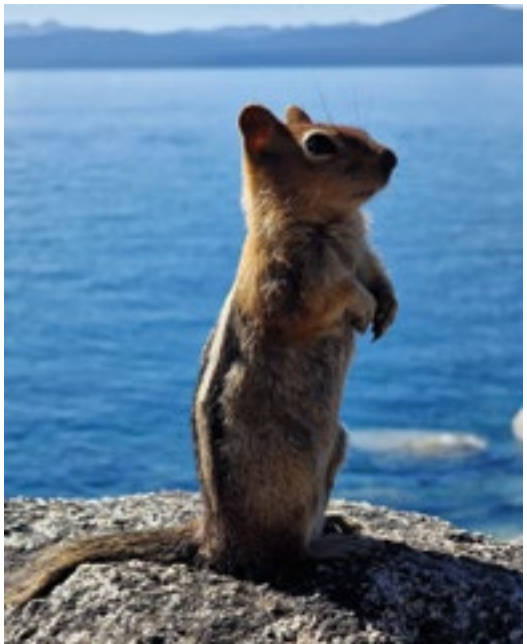

Un petit esquirol del bosc ens va venir a veure, no tenia por dels Burners. Però també al llarg d'aquests boscos i tota la regió hem vist molts cartells que adverteixen de la presència de l'os, però no teníem tan clar que fossin tan amigables.

Aquesta va ser la nostra darrera experiència que ha quedat gravada amb gran intensitat a les nostres vides. Potser un dia hi podrem tornar i compartir amb tanta gent la creativitat i els sentiments humans més positius.

Epíleg

El somni s'ha fet realitat. Participar al Burning Man i formar part de la seva ciutat efímera ha estat com entrar en un món de fantasia, on tot és possible. Un món creat per milers de persones, artistes, creadors, llunàtics, idealistes, utòpics, *makers*, músics, llops solitaris i molta altra gent que creu que es pot construir, encara que sigui per uns dies, una alternativa a la realitat convencional, on l'amor i la creativitat són els valors fonamentals.

La nostra satisfacció ha estat doble: no només hem gaudit de formar part d'aquesta comunitat tan especial, sinó que hem tingut l'oportunitat de crear una peça d'art i situar-la al centre de l'esdeveniment, i així contribuir a enriquir aquesta experiència col·lectiva.

Aquesta experiència també ens ha fet reflexionar sobre els anhels de felicitat, espiritualitat i transcendència que tenim els humans, i el que ens fa ser el que som i donar sentit a les nostres vides.

Amb aquest llibre, volem compartir amb vosaltres una part dels moments que vam viure, i esperem que us inspirin i us emocionin tant com a nosaltres.

Josep, David i Daniel

Vídeos i altres materials per compartir

"Loophole at Burning Man 2023"
vimeo.com/867733851

"Burning Man 2019. Cómo construir una utopía en el desierto".
www.youtube.com/watch?v=xYtcU1V5Gwg

Versió electrònica del llibre:
www.calidos.cat/loophole/loophole.epub

Versió d'aquest llibre en format PDF:
www.calidos.cat/loophole/loophole.pdf

Burning Man Regional Network

La Xarxa Regional Burning Man té un paper clau en l'extensió durant tot l'any de l'experiència Burning Man, donant-la suport com a moviment cultural global. A les ciutats d'arreu del món, els contactes regionals ajuden els Burners locals a connectar-se entre ells, alhora que aporten els principis i la cultura de Burning Man a les seves comunitats locals mitjançant esdeveniments i activitats durant tot l'any. Troba i posa't en contacte amb la teva Regional més propera:

regionals.burningman.org/regionals

No cal viajar molt lluny per viure i participar en una experiència similar al BM, a Europa hi ha diversos esdeveniments regionals que segueixen la mateixa filosofia i principis. Aquests esdeveninents 'Burn' duren una setmana, amb els camps temàtics, tallers, art, tot co-creat per voluntaris i sense ànim de lucre. Al vell mig del desert dels Monegros es celebra cada estiu, des del 2004, el 'NowHere', associat oficialment a la Burning Man Regional Network. El juliol del 2023 s'hi va instal·lar el LoopHole amb el suport del camp **Bread & Tomato**.

www.goingnowhere.org/

Vídeo: el LoopHole al NowHere:

Aquest projecte ha estat possible, entre altres, per les donacions de:

Antoni Pont
Sarah Russell
Elizabeth Castro
Anton Boqué
Laia Altarriba Garcia
Ferran Alemany
Montserrat Sabi
Richard Downe
Erik Schmitz
Toni Salas
Orland Verdú
Matthew Tverberg
Paulo Lindh
Marco Funk
Katherine Griffith
Fernanda dos Anjos
Carles Casteràs Escolà
Peter Knaack
Anthony Fournier
Jordi Claramunt
Manon Frissen
Don Riggs
Manel i Anna
Steve Wruble
Elisenda Ferrús
Fabio Turchet
Roberto Guzman Mesa
Alfonso Perez Carrillo
Minerva Pont Sola
Bob Pruitt
Mose Palau
Monica Pla Puigvert
Victoria Labadie
Sergi Villacampa
Julian Rizzon
Jonas Johansson
Scott McAvoy
Josep M Santesmasses
Lluis Orozco
Yago Gisbert
Anna M. Serra
Jordi Giribet Torrelles
Jordi Colilles
Xavier Berenguer
Margarida Bofill Surís
Gloria Peraire
i 20 donants anònims

El Burning Man és un esdeveniment únic i singular, un experiment social dins una ciutat efímera anomenada Black Rock City. L'any 2023 es van reunir al voltant d'unes 80.000 persones, moltes organitzades en uns 1500 camps temàtics. Al centre d'aquesta utòpica ciutat es disposen més de 300 instal·lacions artístiques i obres escultòriques de gran format. També hi circulen vehicles mutants i on els ciutadans van amb bicicleta.

Els elements simbòlics centrals són el Man, una gran figura de fusta, de forma humana, que simbolitza la naturalesa efímera de la vida, la creativitat, la rebel·lia i la renovació. I el Temple, un gran espai on la gent ret memòria i homenatge als éssers que ja no són amb nosaltres.

El Burning Man es regeix en 10 principis: Inclusió radical, Donació, Desmercantilització, Autosuficiència radical, Autoexpressió radical, Esforç comunal, Responsabilitat cívica, No deixar rastre, Participació i Immediatesa.

El BM promou una cultura de col·laboració, generositat i creativitat que contrasta amb la societat de consum i competència que predomina en el món exterior.

Aquest llibre descriu de forma gràfica l'experiència que uns artistes catalans van viure al singular i únic event, on van portar la instal·lació de llum LoopHole. Un somni fet realitat.